

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૮૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ તાત્પર્યોપદેશ

વિષય પૃ. ૪૩ માં

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-અંગ્રહ
૩ મો બુદ્ધિમકાશ.

(અસલ ઉપરથી નકલ કરી છે.)

પુસ્તક. ૫૨

ફેબ્રુઆરી સન ૧૯૦૫

અંક ૨ બે

પાને ૪૦ થી ૪૪.

તાજીઆ વિષે ટુંક હકિકત.

હંત કયા અને મુખ્ય શાસ્ત્ર નયનમાં કેટલો ભેદ છે ત્યા ખર રહસ્ય કેના વડે ઉદ્ધાટન થાય છે તે વાત ઉંડું નિરીક્ષણ કરવાથીજ સપષ્ટ જણાય છે કેટલીક વાર હંત કથામાં અંશ માન સત્ય હોય છે, અને શાસ્ત્રનો વિધી બાકી રહેલ બધો અંશ પોતાનો કરી રાખે છે તો કેટલીક વાર હંત કથામાં જરા માત્ર પણ સત્ય નથી હોતું અને શાસ્ત્રાર્થ તેથી બિન-વાત વર્ણવે છે એવો નિશ્ચિત વાત છે કે શાસ્ત્ર પાસે હંત કથાને જોણું માન અપાય છે. જમ શ્રુતી સ્મૃતિના વિરોધમાં શ્રુતિ જ્ઞાતીયસી; અને સ્મૃતિઓ માંહેના માંહેના વિરોધમાં પણ જે સમૃતિએ શ્રુતિનો આધાર રાખી વ્યાખ્યાન કર્યું હોય તે સર્વ માન્યનીવડે છે, તેમ શાસ્ત્ર પાસે હંથ કથા દુર રહે.

આટલા ઉપોદ્દેશ થયાબાદ એમ કહેવું પ્રાંત થાય છે કે મુસલમાની ધર્મ શાસ્ત્રનો વિધિ તાજીઆ સમર્પે કે તે કરતાં જુદીજ હંત કથા વહે છે, હંત કથા કહે છે કે-હાજી અને હુસેન બે બાઇઓ //ા. જ્યારે તે બંને જણા મકકેહજ કરવા જતા હતા ત્યારે તેઓને માર્ગ માં ચોર લોકોએ બંધી લુંટી લીધા, તથા બહુ માર માર્યો ચોરાની સાથે લડાઈ થઇ તેમાંથી નાસી જતાં એ વાવ આવી તેમાં બંને સંતાપ્યા પરંતુ ચોરાએ તેમને જીવતા ન રહેવા દેવા માટે કે નિઃશયથી પુકે પડે શોધ જારી રાખી. રસ્તામાં કાકીડો મળ્યો અને તે કાકીડો વાવની બાજુ ભાગમાં બેઠો હતો તેને ચોરાએ પ્રુછ્યું પણ વાવ્યા ન હોવા છતાં જાણે એ પૂછનાર સમજ્યો છે એમ બતાવી કાકીડાએ ડોકી ડોલાવી અને એવું સમજાવ્યું કે એ બંને અને હુસેન એજ વાવમાં બરાબ બેઠા છે. આ ભેદ જાણ્યા પછી ચોરાએ તે વેસ ને, અને બંને બાઇઓને પકડી મારી નાંખ્યા.

ઉપરથી હાજી અને હુસેનના અઘાલ શત્રુના સ્મરણાર્થે મુસલમાનો એક જ્ય કરે છે તેને તાજીઆ કહે છે. તાજીઆ શું છે અને એજ ચિન્હ કેમ વધારે પ વિશે સવિસ્તર ચર્ચા નિચે કરવામાં આવશે પરંતુ આ સ્થળે આ હંત કથા લોકોમાં એટલું કહેવું બસ છે તે ઉપરાંત તે સમર્પે મુસલમાન લોકોનો શાસ્ત્રાર્થ શું છે.

મુસલમાન લોકોમાં જે વિભાગ છે; શીઆ અને સુન્ની, સુન્ની લોકોમાં શીઠીઆ વહેર તથા મેમલુ જોગતો સમાવેશ થાય છે. તેઓ જુદા પડ્યા તેનું કારણ એ છે કે તેઓ ત્રણ પેઢીઓમાં આવે છે. શીઆ લોકો તે બીજા બધા મુસલમાનો તેમાં કાઢી, તાહ, પકાણ, મુગલ, દતિવાદી સર્વેનો સમાવેશ થાય છે, આ બધા ચાર પેઢીઓમાં આવે છે આ જે પૃથ્વી ઉપર “નખી” સાહેબના સુન્નમાં એકી છે એવું કુરાનમાં લખ્યું છે નખી સાહેબના ચાર મીત્રો એ ચાર પેઢીઓ, અને તેમના નામ અબુમકર ઉમર, ઉસમાન, અને હેદરઅલી.

હવે તાહમાં કરાનું ધર્મનું ફરમાન છે એમ શીઆ લોકો માની તાહમાં બતાવે છે. “તાહમાં બતાવવા” એવું ફરમાન કુરાનનું નથી તેમ ઉપર લખેલી દંત કથા અમર તેને મળતી કોઇપણ વાર્તા કુરાનમાં લખેલી નથી. તાહમાં કાકીરો મારી ટાંચે છે તે પણ મપ્પા પુરાણ પરથી આવ્યું હોય એમ લાગે છે. ફકલાસનું નામ માત્ર કુરાનમાં આ વિષયના સર્વ ધર્મોનેવાતું નથી તે હવે ધર્માનુસાર કયા પ્રકારનું છે તે તપાસીએ.

મહી નખનો બાદશાહ કર્મલ્લામાં રાજ્ય કરતો હતો તે બધા વિચક્ષણ હતા પરંતુ નીચેની હકીકત ઉપરથી સહજ જાણે કે તે દેશયુક્ત પણ પુરા હતો એક વખત એમ બન્યું કે તેના રાજ્યની કોઇ કન્યાને હુસેન નામના શખ્સે પ્યારમાં નાખી પોતાનું તેની સાથે નિવિશાળ કર્યું અને યોગ દીવસમાં તેમની સાથે થશે એવી વાત પ્રસન્ન મુઠ સર્વત્ર એ ખબર પ્રસારવાથી મહી બાદશાહના જાણવામાં આવી અને તેને એ ઉપરથી દેશ ઉત્પન્ન થયો કે “અરે ! મારા રાજ્યની કન્યાને બીજા પરાયો માણસ આવી જરી જાય એ કેવું નામોશી થયેલું” એવો વિચાર કરી તે કન્યાનું પોતે માથું કરીને તેને પરણ્યો. પરણ્યા પછી પરણ્યા પરંતુ તેને જેમ અગાઉથી ધારવાતું કારણ હતું તેમ જીવન દુસેન કે જે અરબસ્થાનમાં રાજ્ય કરતો હતો અને જેની સાથે એ કન્યાનું નિવિશાળ થઇ ચુક્યું હતું તે એકાએક યુદ્ધ કરવા સર્જ થઇ કર્મલ્લામાં આવ્યો લડાઇ મહા મંબીર થઇ બન્ને પક્ષો પુર્ણ રીતે ઝડપી હતા એટલે યુદ્ધ પુર નેરમાં જાયું અને બન્ને પક્ષના અમુક માણસો મરાયા પછી કર્મલ્લાના ક્ષેત્રમાં હુસેન મરાયો. આ પ્રમાણે ચતુરને વશ થયેલો હુસેન ખીર થયો કે જે સૈયદ તરીકે ઓળખાય છે સૈયદ અને ખીર એ ઇશ્વરના અંસ મનાય છે.

હુસેન મરાયા પછી કર્મલ્લાથી તેની લાલ મક્કામાં લાખા અને ત્યાં કબીરો મકામાં તેની કબર ચણાવી છે કે જ્યાં મુસલમાન ધર્મ પાળનારાઓ હજ કરવા જાય છે. આ કબર ખીરની હોવાથી તેનું દર્શન પ્રત્યેક મુસલમાનને પાવન કરે છે એવું મત હોવાથી અને તેટલે શ્રમે બને તેટલે બધે ત્યાં જાય છે અને પવિત્ર થાય છે પરંતુ એટલું નથી દરેક મુસલમાન હિંદુસ્તાનના ગમે તે બાગમાંથી મકકે હજ કરવા જવા કારણકે મકકા થયું દુર છે અને રેલવે લીગેરે સગળ સાધન હોવા છતાં મરીબી જા માણસથી ત્યાંની યાત્રા થઇ શકે એમ નથી આ સ્થિતિ હોવાથી અને સૈયદ મરે દેહ અરબમાં થયાનું નક્કી તેઓના મનમાં કંસી જવાથી તેઓએ તેમ સમ કાંઈ કરવું જોઈએ એ દદ આસ્તા મુસલમાનોમાં અંધાધ મધ છે.

હવે એ મે વાતનું શી રીતે સમાધાન કરવું? મક્કાની ખર્ચવાળી મુસાફરી તો થાય નહિ, અને કબરનું દર્શનતો કરવું; કબર વળી અરબસ્તાનમાં રહી તેથી હિંદુસ્તાનમાંજ કબર ના હોવાના તાણઆ કરવાનો રિવાજ ચાલ્યો મુસલમાનો જ્યાં જ્યાં રહે છે ત્યાં સધળે તાણઆ કરવાનો રિવાજ નથી કારણકે હિંદુસ્તાન બહારના વતનીઓને મક્કા નજીક પડે છે અગર જોકે કરબલામાં સૈયદ હુસેન પડ્યો અને કરબલા મક્કાથી ૧૦૦ એકસો ગાઉ દુર છે, છતાં મક્કા પવિત્ર ધામ હોવાને લીધે તેમજ હુસેનની જન્મભૂમિ તથા રાજધાની હોવાને લીધે તેની લાસ મક્કે દર્શનાવધી દુરસ્ત માની હતી વળી કરબલાએ રંગુની શમિ માટે ત્યાંતો નજર હોય.

આ પ્રમાણે હોવાથી હુસેનના સ્મરણ ચિન્હ તરીકે કબરનો આકાર બનાવે છે અને તેને શબ્દગાર છે, યુરજ છુમટ વગેરે શબ્દ બરાબર કરી તાણઆ બનાવવામાં ગમ તે ખચ થાય તોપણ પાછી પાનીએ લોકો કરતા નથી. તવંગર મુસલમાન વધારે કિમતી સામાન વાપરે તો સાધારણ રચીતીનો તેથી સ્થેજ ન્યુનતા રાખેછે; પરંતુ ગમ ઉપરાંત ખર્ચ કરે છે તેલ નિઃસંદેહપણે કહી શકાય વર્ગી મરીબ લોકો ઉધરાણું કરીને 'ચ આ સ્મરણ ચિન્હ દરબરસે ઉભું' કરે છે અને પ્રત્યેક જણુ ધર્મની લાગણી તીવ્રપણે બતાવવા ચુકતો નથી.

તાણઆ ઉપર પુતળી બનાવી ચાડે છે તે પુતળી હુસેન સૈયદની એમમ થવા ને બાદ નિર્માણ થઇ હતી અને જેને માટે તેણે જીંદગી અર્પણ કરી તેની આકૃતિ ટ. કબર ઉપર પુતળી બનાવી મુકવાથી ને સંસારસુખ તે બાધના સંબંધથી સૈયદહુસેનને ભોગવવાની તૃપ્તિ હતી તે સુખ જાણુ તેણે 'પાસ કરું' હોય એમ મુસલમાનો માનતા હોય એમ જણાય છે. વળી એક બીજી દૃષ્ટિકોણ પ્રમાણે જોઇએ તો હાજ તથા હુસેન એ બેઉ બાઇઓ સમયે આ સ્મરણ ચિન્હ રચાય છે પરંતુ વાસ્તવિક રીતે નિરીક્ષણ કરતા જણાય છે કે હાજ હુસેન ના મના એકજ માણસનું નામ કુરાનમાં સુપ્રસિદ્ધ છે અને તેથીજ તાણઆમાં મરસીયા (Elogy) અથવા છાણઆ લેવી વખત તેમજ ધર્મની ઝંતુનમાં રણસેતુ નંદણે આબેદુલજ ગિતાર પડે કરવા હોય નહિ એ પ્રમાણે લાકડીઓ સહિત પોરા ભરતા, કુદતા મુસલમાનો "માહુસેન" "માહુસેન" બોલે છે તેનો સપટ રીતે જોતાં "હાજ હુસેન" શબ્દ હોય એમ નક્કી થાય છે પોરના મરાયાત સ્મરણ કરનાર સંસકાર તથા તેની સાથે ઉદ્ભુત થતા બીજા સંસકારો પણ એવી સંગળ અસર કરી જાય છે કે તેજ ધર્મનો મુખ્ય વિધિ ગણી જોસે છે ઉપર કહ્યા મુજબ માલ પીઠે મમબના મરણના માનની ખાતર આ પૃથા નિર્માણ થયેલી છે છતાં ઝંતુન એવી લાગુ પડે છે કે તે સમયે પોતાના દેહનું જ્ઞાન ભુલી જઈ એકમય થઇ જતાં ધણુ ૧એ તેમાં કેટલાકતો આ એકમય પશુઓ શાન્તરસ ઉત્પન્ન કરી પોતાની બધા દર્શીશીત કરવાને બદલે મુજે મોહિ રહે છે અગર જ્ઞાનિ માત્ર પ્રગટ કરે છે.

મુહો એજ છેકે મક્કે જવું" બહુ ખરચ અને ઝમતે પરિણમે અને અને એ હિંદુસ્તાનના વતની મુસલમાનો કબરનો દેખાવ બનાવી પતી સંવતસરે તે મુકવે છે ત્યાર પડે કરી તાણઆદી કબરને દરીયામાં દર્શાવે છે. જેમ કબર ઉપર શબ્દ

ગાર અને કાંઈ ઉમદા પ્રકારનો તેમ સારું એવું માની મુસલમાન લોકો પોતેજ એ બનાવવાનું કામ હાથમાં લે છે અને સંજોગમાં પાર ઉતારે છે ઉચ્ચકક્ષામાં ભાર ન લાગે માટે કમરેડી તાણવાનું કામ લોકડાના ઝોડાં ઉપર કરે છે અને રચનામાં પણ કાગળ તથા કાચ અને મીણાકારી વસ્તુઓ સિવાય બીજી કંઈ વાપરતા નથી એક સ્થાનેથી બીજા સ્થાને લઈ જવા માટે તેને હલકા બનાવે છે.

આ દિવસોમાં મુસલમાન લોકો પાદારો કરે છે અને અધિક પવિત્રતા માટે તેઓ અ પવાસ કે છે કટલાક માહોરમના દશ દીવસ સુધી રાજ રાજે છે અને ફ્રેશ તેથી ઝોગ રાજે છે પણ તેઓ રોજ રાખવામાં યુક્તા નથી.

છેવટે દીવસ કે જે દીવસને તાજુત ટાઢા કરવાનો અથવા કે પાણીમાં કમરને સમુદ્ર માં દફનાવવાનો ગણ્યો છે તે દીવસે તેઓ જમે છે, તે દીવસની આગલી રાત્રે કતલની રાત કહે છે તે રાત્રે હુસેન સૈયદ કરમલ્લાના મેદાનમાં લડાઈ કરતાં બરાયો હતો આ રાત્રી તેઓ માંતીવ જનુન પ્રકટકરે છે અને તે જનુની લાગણી છેક સમુદ્રમાં તાણ્યા નાંખી દેવાય ત્યારે માત્ર શાંત થાય છે આ સમય લગભગ ચાલીસ કલાકનો છે અને તે દરમિયાન તે લોકો બહુ ઉશકેરાલા રહે છે કતલ પાછો હુસેન તેઓના ઉભરાને પુછી આપે છે. અને જાણે દરેકના શરીરમાં હુસેનનો આત્મા બરાયો હોય નહીં તે પ્રમાણે તેઓ વરતે છે એવે વખતે જો કોઈ તેમને જરા પચુ ગુસ્સે કરે તો એવા આવેશમાં તેઓ શું નહીં કરે એ કહી શકાતું નથી પોતાના ધરથી કતલની રાતે તાણ્યા બહાર મેદાનમાં લઈ જવાનો ચાલ છે. તે એવું સૂચવે છે કે સૈયદ હુસેન પોતાના ધરથી સજ્જ થઈ કરમલ્લાના મેદાનમાં મુદ્દ માટે ગયો અને ત્યાં તેની કતલ થઈ એ ઉપરથી દરેક તાણ્યા બનાવનાર જાણે હુસેનના વાવટા તો મુદ્દ કરનારા ની જુદી જુદી ટુકડી હોય નહીં એ પ્રમાણે પોતપોતાને ધરથી નીકળી બહાર ખુલ્લા મેદાનમાં એકત્ર આવવા તૈયારી કરે છે અને છેવટે આવી પહોંચે છે.

પરંતુ આ વખતે આગમન એ બંધકર મામલો છે આ વખતે પહેલ કોણ કાઢે ! જવામાં અનુક્રમ કેવો રાખવો એવા એવા નિશ્ચય કરવામાં જનુન વારંવાર પ્રંગટી નીકળે છે અને એ મામલામાં મારા મારી તથા ખુન ખરાબી પણ ધણીવાર થઈ પડે છે. જો રાજ્ય કર્તા તરફથી બરાબર બંદોબસ્ત રાખવામાં ના આવે તો તેઓ ભારે જંગ મચાવે અને દુઃપહાચ દેખાવ પણ બનાવી દે એટલા માટે કતલની રાત્રીથી તે તાણ્યા ટાઢા થાય ત્યાં સુધી અતીશય સાવચેતી તેમજ બાહોશપણ પોલીસ વર્ગને રાખવું પડે છે.

જેમ લશ્કરને લડવામાં ઉશકેરનાર વાગ્ વીજેરે સાહીત્ય હોય છે તેમ પણ કતલની રાત્રીથી ચાલીસ કલાક સુધી એવા સાહીત્ય સામીલ રખાય છે સત્તર ઉશકેરાય, તેવું લોહી જલદી ઉકળી આવે અને એવો માણસ ઝોકાઝોકા જઈ મરણીયા થઈને પણ લડે એ સ્વભાવિક છે. તે પ્રમાણે આ વખતે મુસલમાન અને છે તેમાં વળી સહાય જીત ધર્મની લાગણી થાય છે ત્યારે પછી તે પરિણામ શું ? આમાં કંઈની વકરોરો ઉત્પન્ન થાય છે એવા સુન્ની વચે પણ તોફાન થવા

છે અને હોદ્દા તથા મુસલમાનોને પણ ઝગડો થઈ જવાનું કોઈ કોઈ પ્રસંગે બની આવે છે.

ધર્મની આવી લાગણી તીવ્રપણે પ્રગટ થવા દેવી અને બચાવ પરિણામે લાઈ જવી એ બાબતો નથી એવું જ્ઞાન ધણા યોદ્ધાને થાય છે અને જો અન્યક્ષણે થાય તો પણ ખરેખર ખતે તે જ્ઞાન કામે લગાડવાનું બાનતો ધણા માણસો જુલો જાય છે કહ્યું છે કે ભોજન કર્યા પછી જે તૃપ્તિ થાય છે તે તૃપ્તિથી માણસને ફરી ભોજન કરવા તરફ તાત્કાલિક વલણ થતું નથી અને જે પેટમાં અધિક ભાર ભરાય તો તે પછી “હવે તૃપ્તિ જમવું” એવો દં નિશ્ચય તેના મનમાં ધડીબર ઠસે છે માટે કવી કહે છે કે **इमं ज्ञानात्, भोजनात्, तृप्यतात्, तथैव च । या मति, सामतिः स्याश्चेत्, नरोमुच्यते, वंदनात् ॥** માટે ધર્મ નીતીવ લાગણી હોવા છતાં પણ જ્યારે ખીજ બધી જાતની ફરજો સ્મરણમાં રાખીને વર્તન થાય તે બાબતો રસ્તો ગણાય દર સાલ જોજો તોફાન મચે છે તે બધાં પંથ પડા જાય અને સલાહ સંપત્તી સૌ પેન પોતાનો ધર્મ પાળે. વળી ગદ્ય સાલમાં મુંબાઈમાં ઉત્પન્ન થયેા હતો તેવો દેખાવ, શાંતીને વખને વિચાર કરનાર હરકોઈ માણસ રહેજ વારમાં કહી શકશે કે કોઈ પણ રીતે યોગ્ય ન હતો આવા દેખાવતો ધણે સ્થાને થઈ જાય છે પણ બધા નાહતા મોહટા સ્થાનોની રીતચર નોંધ થતી નથી એટલે અગર પડવાનો સંભવ નથી. દુઃખની આવી લાગણી નું પ્રદર્શન કોઈ પ્રકારે ઇચ્છવા લાયક નથી એ સપષ્ટ જણાય છે.

હવે તાજા આ દરીઆમાં દફનાવે છે તેનું કારણ માત્ર એટલું સમજાય છે કે જમીન ઉપર મળમુલ ઇલાદિની અપવિત્રતા ધણી થાય છે, અને સમુદ્રના પાણીમાં પવિત્રતા રહેલી છે એમ મુસલમાન લોકો માને છે, તેથી જમીન ઉપર કાંઈ કરવું દુરસ્ત ખારતા નથી અગર જોકે સૈયદ હુસેનની કબર તો જમીન ઉપરજ જાંબાઈ હતી તોપણ પાક સ્થળ સમુદ્રના પાણીને માનીને તેમાં તાજા દફનાવે છે. વળી જમીન ઉપર કોઈપણ પ્રાણી તાજા આને તુકસાન કરે એવો સંભવ જો રહે છે તે સમુદ્ર પાંચે દુર થાય છે.

તાજા આરતા જાય છે ત્યારે પાણીની પખાલ વીગેરે રહે છે અને કેલકાકતો એવી બાબતો રાખે છે કે અમુક માણસને અમુક અનિષ્ટિત દુર થાય તથા અમુક છાંદ પ્રાપ્ત થાય તો અમુક સંપ્રદાય પખાલની રેડાવવી આવું કારણ એમ લાગે છે કે એકતો પીરહુસેન એણી આ એટલે તેના નામે જો કરાય તે સફળ થાય એવી માન્યતા; બીજું એકે પાણી રેડવું કે રેડાવવું તેનું કારણ એવું લાગે છે કે લોકોથી રેલછેલ થયેલ કપાયેલ મુસલમાન લાલચાના તૃપ્તથી તાજા થયેલ કઠ રીતગ કરવા એ ઉદ્દેશથી પાણી રેડવું દુરસ્ત પાર્યું હશે અને એણી **“પીરને”** સ્મરણ કરવું એ તેઓનું અનિષ્ટ દુર કરે છે એવી દંદ આરથા તો કામ કરેજ દલાક પ્રણી એવી આખડી બાબતો રાખે છે કે “હું દીપડો બનીશ, વાધ બનીશ, ૧, ઇલાદિ.

આપણી કોપડા થતા જોવા છે પરંતુ વૃદ્ધ પરંપરા તપાસતાં મોલમ પડે છે કે હા ઉદ્ધ અને કલ્પી મધ્ય કલ્પીત રીતે માણસો બને છે. એ પ્રચાર માત્ર બાધાના પ્રકાર જુલોને કહીને આપાર રાખે છે. તેમાં એક દુનુન ધોડો બનાવાય છે કે જે લાકડાના

મંચડા જેવો પોલો સખી માહે એક માણસ પ્રવેશ કરી શકે. એવો હોય છે આ ધોરો ધણું કરીને સૈયદ હુસેનના માનમાં બનાવાય છે અને તેને બાધા આખડી સાથે સમય હોવાનો સંભવ નથી કદાચ તે સૈયદ હુસેનના પોતાના ચડવાના ધોડાના સ્મારક ચિન્હ તરીકે હોય.

આ પ્રમાણે કરવાનું રહસ્ય ખતાય છે અને તે એક વખત બનાવ્યોતો પ્રતિસંવત્સર બનાવવા જોઇએ એવી ફરજ અનિવાર્ય પ્રાપ્ત થાય છે. જેનુંકે હિંદુઓને માતાની ગરબીની સ્થાપના અનિવાર્ય છે, માનતા બાધા રખાય છે ગરબા ગાતાં ગાતાં ધર્મનો અધિક આવેશ પ્રકાશ પામે છે એવી રીતે તાજબામાં પણ છે જેમ માતાની ગરબી આશ્વિનમાસમાં આવે છે તેમ મુસલમાનોએ તાજબા માટે મોહારમનો મહિનો પસંદ કરી રાખેલ છે.

શંભુપ્રસાદ શિવપ્રસાદ મહેતા.

બુદ્ધિપ્રકાશનો વધારો.

ગયા ફેબ્રુઆરી માસના અંકમાં પૃષ્ઠ ૪૦ થી ૪૪ ઉપર “તાજબા વિષે કુંકે હકીકત” એ વિષય છાપેલો છે, તે ઉપરથી કેટલાક મુસલમાન બાઇઓના ટીલ કુખાયાં છે એમ અમારા જાણવામાં આવ્યું છે, અને તેથી અમે દિલગીર છીએ.

“બુદ્ધિપ્રકાશ”માં કોઇ પણ ધર્મનો વિષય લેવો નહીં એટલે સર્પત નિયમ છે, અને શંભુપ્રસાદ શિવપ્રસાદ મહેતા, બી. એ. એ મોકલેલો વિષય ધર્મનો ન હોવો જોઇએ એમ સમજીને પુલથી સોસાઈટીના નિયમ વિરૂદ્ધ છાપવામાં આવ્યો છે, તે આથી રદ કરવામાં આવે છે.

ઉમેદભાઈ લાખાભાઈ પટેલ

તા. ૮-૦-૧૯૦૫

એડીટર—“બુદ્ધિપ્રકાશ”

ધસ્લામી બીરાદરોને ખુશ ખબરી.

જાપાઇ બહાર પડ્યું છે !

જાપાઇ બહાર પડ્યું છે !

ઝટ મંગાવો !!!

ઝટ મંગાવો !!!

હઝરત મોહમદ સાબુનું કુંકે જીવન વૃત્તાંત.

જે ધસ્લામી બીરાદરો અરબી કે ઉર્દુ નથી જાણતા તેઓને માટે આ પુસ્તક જાપો બહાર પડ્યું છે. આજ સુધી યુજનરાતી બાધામાં આવું એક પણ પુસ્તક બહાર પડ્યું નથી. હઝરત રસુલે ખુદા મોહમદ મુસતાફા સં ના પાક મુખારક જન્મથી તે સંકાત સુધીના દરેક હાલત, તેમજ હઝરતના સાચા નખી હોવાના ૨૦ મોહટા મોહટા અંગ્રેજી વિદ્યાન ફેલ સંક્રાંતિ સંત, તેમજ એક હિંદુ લેખકનો મત તથા હઝરતના વિષે સમગ્ર દુનિયાના જણોએ વિશેરે લખવામાં આવ્યું છે.

દરેક રીતે જોતાં આ પુસ્તક ધસ્લામીઓને અવશ્ય રાખવું જોઇએ. એક એક નકલ મંગાવી અમોને ઉત્તેજન આપશે પુસ્તક સુંદર પાકા પુકાનો કદ ૨૪૦ પાનાનું કીંમત રૂ. ૦-૧૨-૦ પોસ્ટેજ સાથે.

નિઝામુદ્દીન એ. કુરેશી

મોખાયટર અલ-હિલાલ.

નં. ૧૩, બીલાસીસરોડ બુધખલા—મુંબ.

જ્ઞાન રહિત બુદ્ધિના પ્રકાશનો વિનાશ.

એટલે.

સને ૧૯૦૫ ના ફેબ્રુઆરી માસના બુદ્ધિપ્રકાશમાં એક હિંદુએ લખેલી

“તાજીઆ વિષે ટુંક હકીકત”નું પુરેપુરું ખડન અને

“તાજીઆ વિષે ખરી હકીકત.”

કોઇ પણ માણસને જે વિષેનું જ્ઞાન ન હોય અને તે વિષય હાથમાં મેળે તથા તે વિષય સારી પેઠે ચર્ચાવવાની હક્કસ મારે તેને વિદ્વાન વર્ગ મુખે અને બધા પશુ ગણ્યો નહિ એવી ઉપમા મિત્રાય બીજી કંઈ ઉપમા આપશે. એ જરા વિચારવાનું છે અને એવી નકામી હક્કસ મારનારા અને અજ્ઞાન પુરષોથી કોઇકોઇવાર દેશની શાન્તિમાં ભારે ખર્ચાળાટ ઉત્પન્ન થઇ જવાનો ભય રહે છે. લોકોની સુખશાન્તિમાં ભારે ખર્ચ પડે અને મોઢામાંહે એકમ તા અને સંપત્તિ બંધાતુ ધોરણ આપા માણસોનાજ કારણથી નાશ પામે એ બનવા ભય છે. ભુતકાળમાં એવા બતાવ કેટલા બની ગયા અને તેના કેવા પરિણામ આપ્યા તેની તદ્દસીલ બિચ્છના કોષ યોગ્ય પ્રસંગ ઉપર મુલતવી શખીને હાલમાં એક તાળ બનેલા બનાવ તરફ વિદ્વાન વર્ગ તેમજ સામાન્ય સમુદાય લક્ષ બેચવાનું અમે મુનાસબ સમજીએ છીએ, સર્વ સદ્ગુણસ્થોના સ્મરણ બહાર નહિજ હોય કે ચાલુ સાલના ફેબ્રુઆરીમાસના બુદ્ધિપ્રકાશ પ્રૃષ્ઠ ૪૦ થી ૪૪ સુધીમાં એક “તાજીઆ વિષે ટુંક હકીકત” એ નામનો વિષય એક હિંદુ શાસ્ત્રીએ શિવપ્રસાદ મહેતા બી. એ. ના હાથનો લખાવશે પ્રગટ થયો હતો તેણે મુસલમાનોની લાગણીઓને એવું દુઃખ પોહોચાડ્યું છે કે દુનિયાની અખુટ દોલત પણ તે દુઃખનો બદલો વાળી શકે નહિ, લેખક તે વિષયથી પુર્ણ અજ્ઞાન હોય એટલુંજ નહિ પણ બી. એ. સુધી વિદ્યા સંપાદન કરવામાં તે કોણ જાણે સમ્યક્તાનો અથવા વિવેકનો ખામી બધ્યા છે કે નહિ, મિત્રી શંકા તરત ઉત્પન્ન થયા વિના રહેતી નથી. આર્ટિકલમાં લખેલી બી ના ખમિતજ ખોટી અને તદ્દન જુઠી અને મુસલમાનોના મહાન પવિત્ર ઇસ્લામ ઉપર એક પ્રકારની સ્પષ્ટ બીમારી હોવા ઉપરાંત લેખકે સદરહુ આર્ટિકલમાં મુસલમાનોના “મહાન પવિત્રમાઅરામ ઇમામ હુસૈન” કે જેઓના નામ ઉપર આખી દુન્યા માંથી કરોડો મુસલમાનો પોતાનો જનમાલ કુરબાન કરવા તૈયાર છે તે મહાન ઇમામને એવા તોહફા શબ્દોથી વર્ણવેલા છે કે મુસલમાનોના દીન દુખાવજ. અમારા હિંદુભાઈઓ ચારી પેઠે જાણે કે જે એની રીતે તેઓના કોઇ પણ ગુરને કોઇ માણસ કદાપિ કાંઈ બોલ્યો તે તેઓની લાગણી કેટલી દુઝારો. શું અમારા મનકુર બી. એ. સાહેબ એટલું જ નથી કે માણસ જે બાબત આગળ પોતાના જનમાલની અને બાલબચ્ચાની ફરકાર નથી અને પોતાના સર્વ કુટુંબીઓ સહિત કપાઇ મરવામાં પણ જરાએ ખાટી પાની નથી અથવા કરતાં નથી તે બાબત ધર્મ છે. ધર્મની લાગણી બીજી બધી લાગણીઓ કરે એક તીવ્ર હોય છે માણસને ઉશ્કેરવામાં અથવા શાન્ત પાડવામાં ધર્મને જે અમલકારી કિત મળેલી છે તેવી બીજા કોઇ મોહોટા લેખકને કિંવા દુનિયાની કોઇ પણ મોહક વ

સ્તુતે મળેલી નથી. અત્યાર સુધી દુનિયામાં જે મોહોટા ફેરફાર થયા છે રાજ્યોના રાજ્ય બદલાઈ ગયા છે તેમાંના ઘણા ખરા ધર્મનાજ પ્રતાપે. લેખકે લખતી વખતે કાંઈ વિચાર રાખવો જોઈતોજ હતો. આટલેકલથી કીર્તિ પ્રાપ્ત થવાને બદલે અથવા વિદ્વાનું ડોળ જાહેર થવાને બદલે મારી આવી નામોશી થશે એવું શું તેઓને જરાએ બાન આવ્યું નહિ હોય ? અજબ ! જે વિદ્વાનના કામ એવાજ હોય કે જેમ પોતાના મગજમાં આવ્યું તેમ બરડી અથવા બચડી મારવું અને તે વિષે કાંઈ દુર અદેશી ન કરવી તો એવા વિદ્વાનને લાખોવાર દુરથીજ સલામ છે. મુસલમાનો ઉપર અમારા હિંદુભાઈઓએ જાહેર પત્રદ્વારા આ પેહેલોજ હુમલો કર્યો હોય અથવા મુસલમાનોની લાણીને પેહેલીજવાર દુભાવિ હોય તેમ નથી. વારંવાર મુસલમાનોને તેઓ જીલ્લો, નીચ, ચવન, ખેરજી, અને એવાજ વિવેશણથી હમેશાં યાદ કરાવેલા આવ્યા છે તેના બદલે મુસલમાનોએ માત્ર પોતાની જીતી રૂઢી પ્રમાણે ધૈર્યતા, અને સહન શી ભતાજ બતાવી છે અને આમ પ્રત્યક્ષી તેઓ પોતાના સંદેશી બંધુઓનું અરે આર્યનબંધુઓનું મન દુઃખાવે જાય છે. હિંદુસ્તાનમાં વસ્તા મુસલમાનોની સંખ્યામાંથી મોહોટી સંખ્યા ભારત વાસીઓનીજ છે જેઓ પવિત્ર ઇસ્લામની સત્યતા જોઈ તે ઉપર મોહિત થઈ મુર્તિ પુજનનું ત્યાગ કરી તે મહાન ઇસ્લામમાં દાખલ થયેલા છે અને તેમાંના એક હોવાનું પશુ માન થરાવું જ પરદેસવાસી મુસલમાનો તો માત્ર સૈયદ, મુગલ, પઠાણ, અને શેખ છે તે વિના બીજા બધા ભારતવાસી હિંદુઓના આર્યન બંધુઓજ છે. હિંદુ તેઓને પશુ વટલાઈ ગયલા અને તલવારના સુપાથી થયેલા મુસલમાનો કહેતા ચુકતા નથી પશુ જરા વધારે વિચાર કરે તો તે લોકોને એમ જણાશે નહિ તેઓમાંના ઘણા લોકોએ ઇસ્લામ ધર્મ પોતાની રાજી પ્રુશીથી સ્વીકારેલો છે અને જેને એ બાળતની દલીલ જોવી હોય તો તેણે અગદારાદથી સાત ગાઉ ઉપર આવેલા પીરાણા અથવા આગાખાનના પંથને જોવુ જેમાં હજારો હિંદુઓ ગુપ્તપણે ઇસ્લામ કબુલ કરી રાત્રીના મંત્રાનના સુત્ર “લાઇલા હા ઇલ્લાહ મોહમ્મદુર રસુલુલ્લાહ” નું રટણ કરે જાય છે અને પ્રસંગ આવે પગટથપ પુસ્લા મુસલમાન પશુ બની જાય છે અને આવી રીતે મુસલમાનોની સંખ્યા દરેક વર્ષે મોશનરીયો જેવી અધ્યાગ મહેનત વિના ઇશ્વરી સ્લાયથી વધતીજ જાય છે તે ઉપરાંત હિંદુઓમાંના મોહટા મોહટા વિદ્વાન સત્યતા ઉપર મોહિત થઈ ઇસ્લામમાં દાખલ થયેલા છે હમણાજ હયદરાબાદમાં ડોક્ટર નીશીકન્ટ અતુષકાશ્વકે જેઓ બણીતા અને કેટલીક બાષાઓના જાણુનારા તથા મહાન વિદ્વાન છે તે પોતે મુસલમાન થયા. (જુઓ અમલ-હિસાલ બંકે સાતમો) શું આ બધા હિંદુઓના સ્વદેશી બંધુઓ અને આર્યનો નથી ? શું તેઓની લાગણીઓ દુભાવવી તે પોતાની લાગણીઓ દુભાવવા મર્યાદ મૂકી ? જો આવી હિલમ્બાલોથી સ્વતંત્ર વિચારવાલા મુસલમાનોની શાન્તીમાં ખલલ નાંખવાનો શુભેચ્છ નથી ? મોહટા મોહટા જાહેર મેલાવણમાં “મુસલમાનો અમારા બંધુઓ છે અમારા સમાન છે અમારે અને તેઓને હલીમલીને યાલવું જોઈએ” એવા લેક્ચરો આ અને અપાર પ્રેમભાવ દર્શાવાય છે પશુ તે સમજી ન્યાસુધી મંડપની હકમાં હોય ત્યાંજ બહાર નીકળ્યાં એટલે જ્યાં હતા તેવા માહા ચક્ર ગયા અહિંસાસ હજાર અહિંસાસ આજીવન મન હોવાના કારણથીજ દેશનું કલ્યાણ થવું નથી અને ભારતવાસીઓને હતાકો

જતા પેઢી પડે છે. જ્યાં સુધી દરેક વ્યક્તિના મનમાં એક બીજાના તરફથી શુદ્ધ લાગણી
 અને વાસ્તવિક પ્રીતિ હશે નહિ ત્યાં સુધી સંપત્તિ આશા રાખવી કે દેશનું કલ્યાણ કરવું
 કે કલ્યાણ કીલ્લા બાંધવા સમાન છે. જો કોઇમાં કાંઈ એમ કિંવા ખામી હોય અને તેને
 સુધારવા ચાહતા હોયતો તેઓએ તે ખામીવાલાઓ સાથે એવી નમ્રતાથી અને એવી પુણ્ય
 ભાવનાથી વર્તવું જોઈએ કે સામાજિકતામાં તેના સહવાસમાં રહેવાને વધારે પસંદ કરે અને
 પોતાની એમોનું જ્ઞાન ધરી તેઓનો ત્યાગ કરે; નહિ કે તેમને અગ્નિ, મૃત્યુ, જનુની, વિગેરે
 વિગેરે વિષેશોની ત્રાસે શીખામણ આપવી, આમ કરવાથી તો સામાજિકતા દુર્બલ પસવાતા.
 મુસલમાનો સાથે કેટલાંક હિંદુઓ સંપત્તિ બાંધવાનું જાહેર કરે છે અને બાંધવારો વધારે નેક
 વિચાર દર્શાવે છે પણ અંતરમાં તેથી ઉપદ્રાવ વર્તે છે મુસલમાનોના નજીવાં કામો ઉપર
 જાહેર પત્રોમાં, સભાઓમાં, નોવેલ, તથા નાટકોમાં પણ એવી અસંમતાથી ટીકાઓ થયેલી છે
 કે મુસલમાનોના મન તેની બરદાશ કરી શકે. જાહેર રીતે ઉપર કામોલ કેંદરાતા હિંદુઓ
 નિય, મલેચ્છ, ચવન, અને જુલમીની ઉપમા આપતા પણ ચુકતા નથી જોયું મુસલમાનો
 નિરંતર દીલગીરીની સાથે તેઓથી અળગા રહેવાને જ ચાહે છે. હમણા અમદાવાદમાં “મોહમ્મદન
 નેશનલ એસોસિએશન” ની સ્થાપના થઇ તે વખતે હિંદુ પત્રોએ મુસલમાનો વિશે શું
 કરવું બાકી રાખ્યું છે તોપણ મુસલમાનો ચુપ બેસી રહ્યા, હવેતો અંગત ટીકાથી આગળ
 વધીને મુસલમાની ધર્મના આગેવાનો ઉપર પણ પોતાની અગ્નિતાનો હાથ લાંબાવવા માંડ્યો
 હવે બ્યારે હદ થઇ ગઇ ત્યારે મુસલમાનો પણ તેવાઓની સાથે તુરકી બ તુરકી ચાલે તે
 બીજા બીજે જુદા નથી, હિંદુઓ મુસલમાનોમાં થઇ ગયલા બાદશાહોને પણ એવા એવા
 અપોદી યાદ કરતા આવ્યા છે કે મુસલમાનોના મનમાં હજી તેનું દુઃખ બાકી છે મુસલમાનો
 માંના ન્યાયી અને ધર્મ યુસ્ત દીક્ષીના બાદશાહોને પણ જુલમી, અન્યાયી, અને નિર્દય, લખતાં
 ચુકતા નથી. હિંદુઓ જે રાજ્યોને ધર્મયુસ્ત અને તેઓના દરેક કાર્યને ન્યાય અને
 અનુસરતા માનવા હોય તેવાને કોઇ સખસ અગર કાંઈ બોલેતો હિંદુઓને કેટલું દુઃખ થાય,
 અરે મારા ધારણ પ્રમાણે તો ખાતું પીવુંએ સુઝે નહિ દાખલા શોધવા હોય તો દુર સુધી
 દોડી જવાની જરૂર નથી. નામદાર લોકો કરજને કરેલી રહેજ ટકાર ઉપર પડેલા સુથંધીનેવાં
 ખસ થશે. હમણા એક પાદરીએ જરા હિંદુ ધર્મ ઉપર ટીકા કરી તો અત્રેના ગુજરાતી
 પંથકમાં પણ ગડગડટ થઇ ગયો હતો. પોતાને માટે બ્યારે એટલું લાગે છે તોપણ કોઈ
 હિંદુની જીભ નીચે મૂકતાં એક શુદ્ધ મુસલમાનને કેમ માફ ન લાગે તેનો વિચાર પણ રાખવા
 જોઈએ, કેટલાંક ગ્રામ એવાં પણ હોવાં જોઈએ કે જેમને હિંદુશાસ્ત્ર સારાં ગણે છે અને
 મુસલમાનનું શાસ્ત્ર તેમને નકારાં ગણે છે અને જેને મુસલમાનનું શાસ્ત્ર સારું ગણે તેને હિંદુ
 નકારે પણ ગણે, બ્યારે એટલો બધો મતભેદ ચાલ્યો આવે છે ત્યારે તેમાં વિષેશ ચર્ચા
 એ કાલેઓનું કામ નથી. અમારા દેશ હિત ચિંતક હિંદુઓ ભલે એમ ધારે કે મુસલમાન
 શાહો જુલમી હતા અને અન્યાયી પણ હતા તોપણ આવા સલાહ આપીના વખતમાં કે
 ડેર એકમતાની માંડ બાંધવાની ધણી જરૂર છે ત્યારે તે જીતકાળની ખરી કે ખોટી બીજાઓનું
 રક્ષ કરવાનું વર્તમાનકાળે શો લાભ છે? હમણાજ મારા હાથમાં ગુજરાત વર્તમાનકાળ

સોસાઇટીની “ગુજરાતના લીખારીઓ” એ નામની ઓપડી આવેલી છે જેમાં ૫૪૪ ઉપર લખ્યું છે કે, “યોરીનું ચંદ્રને જાણ ને પાપી લાઇ થસંતો થાય.” એ કાંઈ ખોટું નથી મક્કતો માલ પચે ટકે નહિ મુસલમાની રાજ્યમાં શુલ્કમ કરીને તેમણે હરામતો જે પૈસો એકઠો કર્યો હતો તે શ્રી રીતે ટકે ? મક્કતના મળેલા પૈસા મોજ શોખમાં અને ચેન બાજીમાં ઉડાવે તેમાં શી નવાઈ ?” આ વાક્ય ઉપર વિચારવંત સાહેબો જરા લક્ષ્ય દેશે; શું મુસલમાનો ના સામાન્ય વર્તન ઉપર આ ઓખો હુમલો નહિં તો બીજું શું કહેવાય ? આજે પુસ્તકો ને વર્તમાન સોસાઇટી તરફથી ઉત્તેજન મળતું નેમ્બ બુદ્ધિપ્રકાશના લાલક લેંક મી. શંકુ પ્રસાદ તો વળી મુસલમાનોની સુપ્રીદીનો લાભ લઈ મુસલમાનોના ઇનામ અને ખુદ હુઝરત મોહમ્મદ સંઠ ના ખ્યાલ પુત્ર હુઝરત હુસયન સુધી જઈ પોહોચ્યા. ધન્ય છે આ ધર્મ ધુરધરને ! મુલ એવ. ગવર્નમેંથી અને તે દુરજ રાખે. અમારા હઝરતને લેખકે કી કૃષ્ણજી જેવા સમજી ખ્યારમાં પડેલા લેંચા પશુ તેણે તવારીખ (ઇતિહાસ) વાંચી હેતોતો તે યુદ્ધ ખરેખર કાજુ જાણત. મજકુર લેખમાં મુસલમાનોની લાગણી દુભાવનારા ઘણા વિષેશણો છે જે લખાણ થવાની બીકથી અને લખતો નથી બીજે રચળે તેની પશુ ખખર લઈ ન્યાય અને અન્યાયને જુદું પાડી બતાવીશ. મુસલમાનોના મોટા ઇમામે ઉપર આવો પ્રખ્યાત ભરેલો હુમલો યથા બાદ ઇસ્લામીઓની લાગણી દુભાઈ છે એમ જાણી “બુદ્ધિપ્રકાશ”ના માનવંત એડીટર જે વધારાની ચખરખી પ્રગટ કરી છે તે હુમલાના પ્રખ્યાતમાં જરાએ સતોપકારક નથી. વળી તેમાં એવું પશુ બતાવ્યું નથી કે સદર લેખ તદન ખોટો અને દોલ દુખાવનાર હોવાથી ખેંચી લેવામાં આવે છે અને તે લખવાને બદલે લેખક અને છાપવા માં એડીટર વિગેરે ઘણાજ દીલગીર છે જેરે વિગેરે. ઉલટું તે લખાણની ઢગ ઉપરથી તો એમજ જાણાય છે કે જાણે એડીટર, ઇલેક્ટર સાહેબજા જંગલે બોલાવવામાં આવેલા સદગૃહસ્થો, તો એક પ્રકારે મસ્કરા કરે છે, અથવા તેમને બાળકોની પેટેજ ગણી કાઢે છે. પ્રથમ તો તે લેખકનેજ કપકા આપવો નેમ્કતો હતો અને જે એડીટર ન્યાયી હોય તથા સોસાઇટી ખરેખર દિલગીર થઈ હોય તો અમારા આ રદીઆનેજ પોતાના પેપરમાં પ્રમટ કરે, પણ અમે ધારીએ છીએ કે તેઓ કદી તેમ કરવા રાજી થશે નહિં સદર લેખના વાંચવાથી શું ખખર નહિ પડે હોય કે આ પ્રગટ કરવા જોમ છે કે નહિ. ખરેખર ખખર પડેલી, પણ બુદ્ધિપ્રકાશના જાગતા વળગતા એએ મુસલમાનો માટેનું લખાણ છે તેથી તે ગમે તેવું હોય તો પણ ખરેખર હોવું નેમ્કએ, એમ ધારીનેજ કદાપી “ચલાવ લાલ ચલાવ” કયું હશે, ખેર હવે હું આ તનહાદ (ઉપોદ્ધાત) ને પુણે કર્યાબાદ આરટીકલની તદન ખોટી બીનાઓ જાહેર કરું છું અને લેખક એ વિષયમાં કેટલો અરાન છે તે સિદ્ધ કરી આપું છું આવી દિલચાલથી મસદુર થયેલા લેખક તાજી ન વિષેની સરઆતમાં એક દંતકથા લખે છે જેમાં હાજી અને હુસેન એ બે ભાઈ દર્શાવે છે. હાજી તે ક્યાહેલકરીનું નામ હતું તે કોઈ મુસલમાનની જાણમાંતો નથી લે તેમજા જેવાજ યાનીઓ તરફથી મળેલી દંતકથાઓમાં હાજીની હોસ્ટરી આપી હોય તો જાણે, હા અલબત્ત હુઝરત ઇમામ હુસન અને હુઝરત ઇમામ હુસયન એ બંને હતા અને તેઓ પૃથગમખર હુઝરત મોહોમ્મદ સંઠ ની પવિત્ર પુત્રી જન્મળ કુલેમ

ના પેરે અવતરેલા અને હઝરત હયદરના ના પુત્રો હતા. આગળ ચાલતાં લખે છે કે “તેઓ મક્કે હજ કરવા જતા હતા તેવામાં રસ્તામાં ચોરોએ તેમને છુટી લીધા” અને વાહ લેખક તાજે માન ! તે ખાસ ખુદના પ્યારા અને હઝરત હયદરના શુરવીર અને પ્રતાપી દીકરાઓની આગળ તે બીયારા ચોરાની શી અસલ હતી ? તેઓના પિતાની અને તે બન્ને શાહઝાદાઓની શુરવીરતાનું વર્ણન વાંચવું હોય તો એડવર્ડ પીબનની લખેલી The fall and decline of the Roman Empire વાંચી જુઓ અને પછી આવી જાણતો કલમ બહાર કરતાં કાંઇ વીચાર કરો. વળી લખે છે કે “તેઓ નહારીને ઓળખાવતાં બરાબર બેઠાં પશુ ચોરોએ તેઓને જીવતા ન મુકવાના નિશ્ચયથી પુઠે પડી જાય જરી સખા રસ્તામાં કાઢી જ મથ્યો અને તે કાઢીડા વાવતા બહારના ભાગમાં બેઠા હતા તેને ચોરોએ ખુણ્યું” પશુ વાચ્યા ન હોવા છતાં જાણે એ પ્રશ્નનો મર્મ સમજ્યો છે એમ બતાવતાં કાઢીડાએ ડોકી ડોલાવી અને એવું સમજાવ્યું કે એ બન્ને હાજી અને હુસેન એજ વાંધમાં બરાબર બેઠા છે એ બેદ જાણ્યા પછી ચોરોએ તે વાવમાં પ્રવેશ કર્યો અને બન્ને બાઇઓને પકડી મારી નાંખ્યા આ ઉપરથી હાજી હુસેનના આકાળ મૃત્યુના સ્મરણથી મુસલમાનો એક જગ ચિન્હ ઉભું કરે છે તેને તાજીઆ કહે છે.” અહા ! કેવી અજ્ઞાનતા ! પ્રથમતો આ દંતકથાજ તેઓના મનમાં ઉભી હોય એમ લાગે છે કાંઇ પશુ મુસલમાને સ્વપ્નામાં પશુ આ દંતકથા તે શાહઝાદાઓ નાંરે સાંભળી નથી જો લેખકબાઇ ઉરદુ, ફારસી, કે અરબી, (પશુ બીયારા એવા બાગ્યશાળી ક્યાંથી હોય કે એ બાધાઓ જાણે, મલેઅ બાધાઓ એટલે કલમ અબ-જામ જનમ) જાણે હોત અને તે નહિતો ઇત્રેજીએ તેઓના વર્ણનમાં લખેલી મોહટી મોહટી તવારીખો અગર માત્ર The fall and decline of the Roman Empire એજ તવારીખ વાંચી જોતો આ દંતકથા લખવાની નાદાની અને મુર્ખાઇ કરત ને. આગળ ચાલતાં લખે છે કે “મુસલમાન લોકોમાં બે વિભાગ છે. શીઆ અને સુન્ની, સુન્ની વાચના લોટીઆ વોહર તથા મેમણ જોળાને સમાવેશ થાય છે તેઓ જૂદા પડ્યા તેનું કારણ એ છે કે તેઓ ત્રણ પેગમબરને માને છે. શીઆ લોકો તે બીજા બધા મુસલમાનો તેમાં કાજ, તાઇ, પઠાણ, મુગલ ઇત્યાદી સર્વનો સમાવેશ થાય છે આ બધા ચાર પેગમબરને માને છે આ બે પંથની ઉત્પત્તિ “...” સાહેબના સમયમાં થયેલી છે એવું કુરાનમાં લખ્યું છે. બીજી સાહેબના ચાર મિત્રો તે ચાર પેગમબરો, અને તેમના નામ અબ્રુહાકર ઉમર, ઉસ્માન અને હેદરઅલી.”

લેખક બી એ. સુધી વિદ્યા સંપાદન કરવા અર્થે બ્યારે કહેજમાં જતા હશે ત્યારે કોઇ મુસલમાન વિદ્વાનના સમાગમમાં આવ્યા હોય તેમ પણ હિસતું નથી. જો એમ હોત તો મુસલમાનોના બે વિભાગની વહેંચણી જેવી રીતે કરી છે તેમ કરતજ નહિ, લોટીઆ વોહર અને જોળા જે શીઆ પંથના છે તેમને સુન્નીમાં બેળવી દેવા અને કાજ, તાઇ, પઠાણ, નાત પક્ષના હોય તેમને શીઆમાં સામેલ કરી લેવા તે અત્રેજી બણી ધર્મને બાજુએ માર અને સર્વમાન સંપન્નનું ડોળ દર્શાવનારની નજરે જીલ રહિત જણાય તેમાં નવાઇજ નહિ. મુસલમાનો શીઆસુન્ની પૈકી કાંઇ પશુ માત્ર ચાર પેગમબરોને માનતા નથી પશુ કે સમજા જતાને ઉપદેશ કરવા માટે ખુદાએ મોકલેલા પોતાના ખાસ એક લાખ ચોરાની

હજાર અગર એસી હજાર પચગમબરોને સત્ય માને છે અને તેમાંના છેલ્લા હજારત મહિમામંદ સંત છે, જે હજારતની પછી કોઇ પણ પચગમબરોના ધર્મ ચનાર નથી અને જે થાય તે જુઠોળ. ઇસ્લામજ કયામત સુધી રહેવાનું માન ધરાવે છે. અને જે લેખકે ચાર નામ આપ્યા હજારત અબુબકર, હજારત ઉમર, હજારત ઉસ્માન અને હજારત હુસૈન તેઓ ચાર પચગમબર નહોતા પણ છેલ્લા પચગમબરના શિષ્યો અને તેઓની બાદ અનુક્રમે ગાદીએ એસનાર ખલીફા હતા, તેમોમાના કોઇને પણ પચગમબર માનનારને મુસ્લમાનો મુસલમાન નહિ પણ ક'ફર માન્ય અને તેવા માણસથી અજમાજ રહે. કેમ નાહારા હિંદુ બ્રાહ્મણો? તમારામાંના કોઇની હોરટરી આખતની હુશિયારી અને લાયકાત એક લીધી? શાંઆ અને સુન્નીયોમાં જે મત ભેદ છે તે આ વિષય સાથે જરાએ સંબંધ ધરાવતો નથી માટે તે અત્રે લખી લ'ખાણુ કરવાની જરૂર નથી વળી જરૂર વિદ્વા અને પોતાનું જ્ઞાન જાહેર કરવા લખે છે કે "હવે તાજઆ કરવાનું" ધર્મનું ફરમાન છે એમ શીરસ લોકો માની તાજઆ બનાવે છે. "તાજઆ બનાવવા" એવું ફરમાન કુરાનનું નથી; તેમ ઉપર લખેલી કંઠકથા, અમર વંતે મળતી કોઇ પણ વાતી કુરાનમાં લખી નથી."

તાજઆ બનાવવા ધર્મનું ફરમાન છે એવું શીઆ માનતાજ નથી અને ઇરાન જેવા શીઆમાંના દેશમાં ધણી સ્થળે એક તાજઆ પણ બનાવવામાં આવતો નથી. તાજઆ બનાવવા એ માત્ર એક રૂઢી પ્રચલિત ધર્મ ગણેલી છે, અને તે રૂઢી તથામુરસંગ બાદશાહના વખતથી હયાતીમાં આવેલ છે, તે પેલમાં તાજઆ થું છે તે કોઇ જાણતું પણ નહોતું હમણા શીઆ તથા સુન્ની લોક કેટલાક કાળથી ચાલતી આવેલી રૂઢી મુજબ જેમ તાજઆ બનાવે છે તેમ કેટલાક હિંદુઓ પણ બનાવે છે.

નિચ તથા પાક યકીદ અને પાક તથા પરદુઃખ બંજન હજારત કમામહુસયન વચ્ચે ફરજીય માનના મધકે યુદ્ધ જામવાનું જે કારણ લેખકે આપ્યું છે તે સદતર પાયા વિનાનું છે તે કારણ લખવામાં અજ્ઞાન લેખકે એવાતો અસંબ્યતા બર્બા સ્પષ્ટો વાપર્યો છે કે મુસલમાનોના હૃદયમાં કટારી સમાન ભોંકાય છે અને હજારત ઈમામ હુસયન, યકીદે શાદી કરી તે બાબત જાણી કરમલામાં યુદ્ધ કરવા ગયા તે તદ્દન જુદું સદતર જાહુ પાયા વિનાનું લખ્યું છે. આવી વાતો કોઇ અબણુ મુખે બહાર પાડી હોતતો વધારે ક્લેશ્વર થવાનું પણ નહોતું. પરંતુ જ્યારે એક વિદ્વાનોમાં ખપવા માંગતા બ્રેન્ચુએટ ગૃહરચના કળવાયલા કાળ-જામાં આ બિનાએ જન્મ લીધો અને વિદ્વાનોના બંડાર બુદ્ધિપ્રકાશ માસિક મારફતે પ્રગટ થઇ ચારે સમજુ ઇસ્લામીઓના મનમાં એના સખ'ધમાં જેટલો તિરસ્કાર ઉત્પન્ન થાય તેટલો એકાદો સમજવો જોઇએ. જે સખસ ઇસ્લામી તવારિખો અને ઇતિહાસો જુલે અને તેને લગતા પુસ્તકોમાં આપેલી હકીકતનું રહસ્ય સમજે તેજ મુજ કારણુ તો જાણી સકે. તે લેખકમાં એ સમજુ સમજવાની શક્તિ હશે કે નહિ તે પણ એક શકનીવાત છે. જ્યાં સુધી આખતને લગતા પુસ્તકોનો મરાખર અભ્યાસ કર્યો ન હોય ત્યાં સુધી બીજા હિંદુઓ પણ આજે કારણુ સમજી શકશે નહિ, પણ જે કોઇ Political View ઝીટલે રાખ્યો સખ'ધી તરફને લગતું છે અને ઉઝીજ ઇતિહાસ કરીએ તે મિષપક્ષપાતે લખી મરાછે તેમણીજ હિંદુઓને જાણી કરવા થીક ધર્મ પડ્યો. મુસલમાનો તો તે વિષે પણ સારી પેટે જાણી છે.

હજરત મોહમ્મદ સૌ ની વફાત (સ્વર્ગવાસ) બાદ હજરત અબુબકર, ત્યાર પછી હજરત ઉમર અને તેમની પાછળ હજરત ઉસ્માન અને તેમના મરણ પછી હજરત અલી, એમ અનુક્રમે ખિલાફતની હકુમત ઉપર આવ્યા અને ગાદી નશીન થયા. એવા અલીદ્વાર હજરતઅલીના વખતમાં નીચ વકીદના બાપ અમીર મઆવીયા શામ (સીરીયા) પ્રાંતના મવર્નર હતા. આ મવર્નર ત્રીજા અલીદ્વાર હજરત ઉસ્માનના સગા થતો હતા. જ્યારે હજરત ઉસ્માન શહીદ થયા (લોકોના હાથથી મરાયા) ત્યારે અમીર મઆવીયાએ પોતાના દેશના માણસોને ઉદ્દેશી હજરત ઉસ્માનના ખુનનો બદલો લેવાનું કારણ આપ્યું અને હજરત અલી સામે બળવો ઉઠાવ્યો પણ હજરતઅલી સામેની સર્વ લડાઈઓમાં તે ત્રણ પાંચ, અને શાન્ત થઈ એકા, પણ જ્યારે હજરતઅલીની શહાદત બાદ તેઓના વકીલ પુત્ર હજરત ઇમામહુસન ગાદીએ બેઠા ત્યારે વળી અમીર મઆવીયાએ બેઠા ઉઠાવ્યું. પરિણામે હજરત ઇમામહુસને બે કે ગાદીએ બેસવાનો પોતાનો હક હતો તો પણ કેટલીક મસલેહતોના કારણથી અને એક તરફ ચાલેલા કાવતરાંના સખમે લોકોમાં પડેલી કુટકાટથી અમીર મઆવીયા સાથે સલાહ કરી લીધી અને પોતે એકાંતમાં જ રહી ગાળવા લાગ્યા; હવે અમીર મઆવીયાના મનમાં તે મળેલી બાદશાહત પોતાના વંશમાં ચાલે, એવો લોભ ઉત્પન્ન થયો તેથી તેમણે અંદર અંદર ખટખટ કરાવીને હજરત ઇમામહુસનને કોઈના હાથે જોર અપાવીને શહીદ કરાવ્યા, હજરત ઇમામહુસનની બાદ કરારનામા પ્રમાણે હજરત ઇમામ હુસેન (હજરત ઇમામહુસનના નહાનાબાઇ)નો ગાદીએ આવવાનો હક હતો, પણ અમીર મઆવીયાએ તે કરાર પાળ્યો નહીં અને પોતાની જ વંશમાં ગાદી ચાલે એવી યુક્તિઓમાં નવા રહ્યા. હજરત ઇમામ હુસેનજી ગાદીએ આવવાના ખરા હકદાર હતા, પણ અમીર મઆવીયાની ચાલાકીયોથી અને સીરીયાના મુસલમાનોએ બે ઇમાનીથી તેમ બન્યું નહિં હજરત ઇમામ હુસેન અમીર મઆવીયાના વખતમાં મદાનામાં રહેતા હતા હવે મુસ્લમાની ધર્મમાં એવી આજ્ઞા છે કે પયગમ્બરની બાદ મુસલમાનોને માટે કોઈ Spiritual and temporal Leader નેઇએ અને તે લીડર એટલે ઇમામ, હજરત અવલાઅલીની પછી તેમના બન્ને પુત્રો હજરત ઇમામહુસન અને ઇમામહુસેન છે એમ સાબીત નેઇવું હોવાથી ધર્મના નિયમ પ્રમાણે મુસલમાનોએ હજરત ઇમામહુસેનના હાથ ઉપર બયઅત Oath of Fidelity કરવી નેઇતી હતી. જેઓ ઇમાનવાળા હતા તેઓએ હજરત ઇમામહુસેનના હાથ ઉપર બયઅત કરી અને તેઓને ઇમામ તરીકે સ્વીકાર્યા પરંતુ જેઓ અમીર મઆવીયા (જે આ વખતે પોતાની ચાલાકીયો પૂર્ણ સત્તા જમાવી બેઠા હતા)ના પક્ષના હતા તેઓએ અમીર મઆવીયાના હાથ ઉપર બયઅત કરી; છતાં અમીર મઆવીયાને એવીજ ધારતી રહી કે જ્યાં સુધી હજરત ઇમામ હુસેન મારા હાથ ઉપર બયઅત કરશેનહિં ત્યાંસુધી મારી સત્તા સધળા લોકો ઉપર પૂર્ણ જામશે નહિ. તેવા તે ધણા લોકો સહિત ઇમામહુસેનની સેવામાં હાજર થયા અને બયઅતની આગળથી જી હજરત ઇમામહુસેને જવાબ આપ્યો કે ઇસલામી હકુમત ખરું જેવો મહારા નાના માનુશીના પિતા)ની ગાદી છે એટલે હું તે ગાદીને ખરો હકદાર છું અને હજરત પયગમ્બર

(મહારા નાના સાહેબે) મુસલમાનોને મને ઇમામ માનવાની આજ્ઞા કરી છે તેથી તેમાં તમારો હક કંઈ નથી અમીર અમ્માવીયા લાચાર થઈ ફેટલોક ધમકી આપી પોતાની રાજધાની દમારકેસ તરફ ચાલ્યા ગયા. ત્યાર પછી ફેટલાક દીને તે મરણ પામ્યા અને તેમનો છોકરો નીચ ચઝીદ ગાદીએ આવ્યો તેણે પણ પોતાની બાદશાહત રચાવી બતાવતા અને પુરુષપણે જમાવવા માટે લોકોથી બચત કરાવવા માંડી અને હુઝરત ઇમામ હુસેન પાસેથી પણ બચત લેવાનું નહીં કર્યું અને તે વિષે હઝરતને કાગળ લખ્યા પણ હઝરતે પ્રથમની પેઠે જ ઉત્તર આપ્યો. હુ હઝરત અને સત્ય ઉપરથી અને તું પદચાલનો તથા અગ્રય ઉપર છે તેથી સત્ય અસત્યની તાબેદારી કોઇપણ કાળે કરનાર નથી, તે ઉપરાંત તું ઇમામ હોવાનો નિર્ણય કરી મુસલમાનોને મારાફ કરવા એટલે અમને ચલાવવા વારે છે તેથી પણ તારા હાથ ઉપર બચત કરવી દુરસ્ત નથી; તેમ મહારા તરફથી તને કંઈ નુકસાન પોહવા જેવું પણ નથી. કારણકે હું તો અત્રે એકાંતવાસ છું હજી મુમરૂં માટે મહાલું નામના વિસારી મુક.

જ્યારે યઝીદની કંઈ પણ યુક્તિ ચાલી નહિ ત્યારે તેણે એક અબદુલ્લા ઇબને ઝીયાદ નામના માણસને બોલાવી હઝરતને શહીદ કરવાની બાજી રચી. હવે જે લોકો અમીર અમ્માવીયા અં. યઝીદના હાથ ઉપર બચત કરી ચુક્યા હતા તેઓને પોતાના પેગમબરની આજ્ઞાનું બાન થયું અને તેઓને લાગ્યું કે આપણા ખરા ઇમામ તો હુઝરત ઇમામ હુસેન છે તેઓનાજ હાથ ઉપર બચત કરવી જોઈએ અને તેમ જ નહિ કરીએ તો નહીં નફરતથી શરૂ થશે. આવા વિચાર મનામાં આવતાજ તેઓએ હુઝરત ઇમામ હુસેનને એવી મતલબના પત્ર લખ્યા કે આપ અત્રે શહેર કુફામાં પધારો. અમોને અમારી અધર્મતા બાન થયું છે આપણ ખરા ઇમામ અને પુણ્ય છો એવી પેગમબરની આજ્ઞા અમને યાદ આવી છે અમો સહજા આપના હાથ ઉપર બચત કરવા તત્પર છીએ. હુઝરત ઇમામ હુસેનને પોતાના પુણ્ય ભવતા હુઝરત મવલાઅલીના વખતથીજ કુફાના લોકોના સખામાં એવો શક હતો કે આ લોકો જેવી રીતે લખે છે તેવી રીતે કદી વર્તશે નહિ તેથી તેઓને લખાં મોકલ્યું કે અમારે માટે આ મુસાફરી કરતાં એકાંત વસમાં ખુદની યાદ કરવી તેજ બહેતર છે પણ લોકોએ નહિ માનતા આમત્રણ ઉપર આમત્રણ મોકલ્યા અને પધરામણી માટે પુષ્કળ અરજીઓ લખી જેથી છેવટે હુઝરત ઇમામ હુસેનને કુફે જવાનું કમુલ કરતું પડ્યું. પણ ત્યાં જવા પેહલાં એકવાર વધારે તેઓની પરીક્ષા કરી જોવા માટે હઝરતે પોતાના પિત્રાઈ ભાઈ હુઝરત મુસલીમને એલચીપદ આપી કુફે મોકલી લખી જણાવ્યું કે હમણા મેં મારા બહેલે મહારા ભાઈને મોકલ્યા છે તમે તેમના હાથ ઉપર બચત કરજો, બપોરે તમે મારો ઉપર પુરું આરથા રાખો છો એવી ખાતરી બે મને આપશે તો હું પણ આવીશ. બપોરે હુઝરત મુસલીમ કુફામાં પોહ્યા ત્યારે લોકોએ તરતજ તેઓની બચત કરવી શરૂ કરી અને પુરું આરથાવાળા છે એવી ખાતરી કરાવી હુઝરત ઇમામ હુસેન ઉપર ત્યાં પધારવાના મન લખાવ્યા. બપોરે હુઝરત ઇમામ હુસેન પોતાના ભાઈના લખેલા પત્રો વાંચ્યા ત્યારે તેઓ પોતાના સગા વહાલા બાલબચ્ચા અને કુટુંબીયો સહિત મક્કા શરીફથી કુફા તરફ રવાના થયા. અત્રેથી ઇમામ હુસેનના રવાના થઈ ચુક્યા બાદ તરતજ કુફાના લોકોએ બે વકાઈ કરી

દ્રો રમી હજરત મુસલીમને અત્યંત દુરતાથી શહીદ કરી નાંખ્યા. હજરત ઇમામ હુસેનને જે વાતનો ભય હતો તેજ ભય આગળ આપ્યો. સારા સમાચાર કરતાં માઠા સમાચાર વેઢવા પોંદ્યે છે તે નિયમાનુસાર હજરત અર્ધ વાટેજ પોંદ્યો હતા એટલામાં તેઓને પોતાના ભાઈ સાથે કુશ વાશીઓએ કીધેલી મેવકાઇના અને વિના અપરાધે કીધેલી શહાદતના સમાચાર મળ્યા. હવે હજરત રિયારમાં પડી ગયા અને સત્યાસત્યની ખરી ખાતરી થવા થોડીક દુર આગળ વધી કરબલા નામના જંગલમાં પડાય નાંખ્યો એટલામાં તે ત્યાં યજીદની શૈજ પણ આવી પોંદ્યી. અને દુરાત નામની નદીની આસપાસ વીંટલાઇ વળી. મુહરરમ મસૂમી સાતમી તારીખથી હજરતજી અત્ત જળ બંધ થું અને તે શયતાન શત્રુઓએ કહ્યું કે યજીદના હજી ઉપર બચાવ ડરો, નહિતો અમે તમોને શહાદ કરીશું. હજરતે તે મોંઘાનું કંઠુંકે તપે અને કાગળ લખી બેલાવી હવે દ્રો રમોએ તોપણ હું અસત્યની તામેદારી કદી કરનાર નથી. મને રસ્તો આપો મને તમારી ઇમામત Leadership કરવાની કાંઇ જરૂર નથી. આ, અરબ ભુમી તજી જવાને પણ કેદતા હશે તો હું તૈયાર છું. પણ તે લોકોએ માન્યું નહિ. હવે યજીદની બીજી મોહટી શૈજ પણ ત્યાં આવી લાગી. કુશ યજીદની ત્રીસ હજાર શૈજ એકઠી થઇ અને મુહરરમની દસમી તારીખે સવારમાં યુદ્ધનો આરંભ થયો. હજરતની સાથે કુશ પુરખામાં નાહના મોહટા મળ્યા જુજ આશરે મોહલેરે કે એસી માણસ હતાં અને બીજી સ્ત્રીઓ તમા મેહમા હતી.

હજરતે નવમીની રાત ઇશ્વરમકિતમાં ગુમરી. સર્વે હુસેનને અને ઈવસતી અને જળ બંધ હતું તેથી ધણજ અશક્ત થઇ ગયા હતા તોપણ સવા માં તરેર યુદ્ધ શુર થયું ત્યારે હજરતના ત્રીસ સ્ત્રીઓ એક પછી એક ધણજ શુરવીરતાથી દ્રો તણ ઈવસના ભુખ્યા તરસ્યા શહીદ થયા અને હજરત ઇમામ હુસેન પણ અપોરના વખતે તણ ઈવસના ભુખ્યા તરસ્યા પોતાની ગળજ એક પુત્ર મુકી શહીદ થયા. તેજ પુત્રની વંશમાં, એક દો નો એક વિભાગ એટલે હુસેનની સાદાત ગણાય છે.

આવા બનાવ ઉપર મુસલમાનો વિવાધ કેમ ન કરે? અને તેઓના રમરણ ચીન્હ કેમ ન બનાવે? તેઓએ પોતાના શીષ્યોને અસત્યની તામેદારીથી બચાવવાની ખાતરજ અરે પવિત્ર ઇસ્લામી ધર્મની રક્ષાઓના રક્ષણ માટેજ એવું કદ વેંદ્યું છે. અમે મુસલમાનોને એક લીસ નાપાક અધર્મોની તામેદારીમાં નહિ પડવાદેવા માટેજ તેઓએ પોતાના હજરત અખબાસ જેવા યુવાન ભાઇને અને મોહમ્મદ જેવા નવ દસ વર્ષના બાણજને, હજરત કાસીમ જેવા શુરવીર બતીબને અને હજરત અલી અકબર જેવા અઢાર વર્ષના યુવાન પુત્રને અને અલી અમ્મર જેવા છ માસના નાહના બાળકને નજરો નજર તણ ઈવસના ભુખ્યા તરસ્યા શહીદ થતાં જોવાના અસહ્ય કષ્ટો વેંદ્યા છે. ઇતિહાસોમાં લખ્યું છે કે હજરત અલી અકબર નહિ જાતિ તદ્દન હજરત પયગમબરને મળતી આવતી હતી. જ્યારે તેઓ મેદાનમાં લડતા મારે ઉભા રહ્યા ત્યારે શત્રુઓએ બાણે શાક્ષાત પયગમબર લટકા ખડા થયા છે એમ ધારી પોતાના હાથ શેકી લીધા હતા. હજરત ઇમામ હુસેનની હિંમત, વૈરતા અને ઇશ્વરેન્દ્રને પામવિન રહે એવા સ્વભાવને કાણ પામવાતું છે? આનું સખ્ત યુદ્ધ બાખ્યા હતાં જરાએ

હિંમત હાર્યા નથી અને અદલાહની મરજી ઉપરજ રાજ રહ્યા છે. તેઓ આરી (દુશ્મનો)ના ફળમાં જઈ પોતાના પુત્રો ભાઈઓ સગા સખધી વગેરે સેવકોની લાશો ઉપાડી લાવતા હતા અને જરા પણ નાચુશીના ઉદગાર ન કાઢતાં એમજ કહ્યા કરતા હતાકે હે ઇશ ! જેવી તાહરી ઇચ્છા. તેઓએ પોતાની બેગમે તથા બેદનોને વસીયત કરી હતી કે તમે કાઢને આપ દેતા નહિં કારણકે તે આ છુપી સહનશીલતા અને ક્ષમાશીલતા ઉત્પન્ન છે. હવે હિંદુભાઈઓએ જાણવું બેગમે કે જ્યારે ફરશાથ રાજાએ પોતાની રાણી દેહીને આપેલું વચન પાળવા માટે શ્રી રામચંદ્રજીને વનવાસ દીધો ત્યારે તેઓએ કેવો ક્રોધાહલ દીધો હતો અને તેઓ કેવી રીતે વિલાપ કરતા હતા અને શ્રી રામચંદ્રજીની માતા કૈ નંદ્યા પોતાના પુત્રને વનવાસ જતો જોઈ તેની વિલાપ કરતી હતી. એટલે સુધી દયાનંદરાજાને પુત્રના વિયોગનું દુઃખ લાગ્યું કે તેઓ મરણ પામ્યા. બે કે તેઓને તો પોતાના પુત્રને વનવાસની સુદૃઢ વીંચા પછી પાછા આવવાની આશા પણ હતી પરંતુ અહિં તો હઝરત ઇમામહુસેનને અને તેઓની બેગમેને પોતાના જીવ યુવાન પુત્રો અને ભાઈઓ વિગેરેના પાછા આવવાની જગ્યાએ આશા નહતી. તેઓને પોતે અને તેઓના બચ્ચાંઓએ ત્રણ ત્રણ દીન સુધી સખત તકા અને વગડામાં બુખ્ય અને તરડા વેઠી અને અસખ્ય કષ્ટ સહન કર્યા તો પણ જરાએ અધોગ ન થતાં ઇશ્વર નો પાછળ માન્યા હતા અને પોતાનામાંથી કાઢને પણ શહીદ થએલા જેતા ત્યારે ઇશ્વર પાસે પ્રાર્થના કરતા કે હે અલ્લાહ ! અમે તહારી પરીક્ષામાં પ્રેરપુરા પાર ઉતરીએ. એવી શકિત અમને આપતો રહેજે પુનઃકોમાં લખાએલું છે કે ઇસુખ્રીસ્તને જ્યારે શુળીએ ચડાવવા લાગ્યા તો અગાઉ (ખ્રીસ્ત) એના મત પ્રમાણે ઇસુખ્રીસ્તે ત્રણવાર પ્રાર્થના કરી કે “હે બાપ ! જે તહારાથી અમી શકે તો આ (સુસીખતનો) પ્યાલો મહારાથી દુર કર” પણ હઝરત ઇમામ હુસેન તેવા અપ્રેર ન બનતાં ઉમ્મતીઓ (શિષ્યો)ને આશીર્વાદ આપે જતા હતા. જ્યારે તેઓ જર અને બાલાઓના જખમોથી અશક્ત થઇ ધોડા ઉપરથી બોંચ ઉપર આવ્યા ત્યારે તેઓના શરીર ઉપર એટલા તીવ્ર વાગેલા હતા કે તેઓનું શરીર જમીનથી અદર રહ્યું હતું અને એવા વખતમાં પણ તેઓ અસરની (સાંજની) નમાઝ શુઝારતા રુક્યા નહોતા.

આ હકીકત મેં ઘણી ટુંકાણમાં લખી છે તેઓની શહાદતની બાદ તેઓના કુટુંબીઓને કેદ કરી શત્રુઓ યજીદની સમક્ષ લાઇ ગયા આ વર્ણન એવું તો કશુંજ રત્ન નરપુર છે અને હકીકત છે કે સુધીની ઉત્પતિથી અલ્લાર લગી એવો બનાવ બનેલો જાણવામાં નથી. હઝરત ઇમામહુસેન જે શુરવીરતા, ધૈર્યતા, સહનશીલતા, ઇત્યાદિ સદગુણો બતાવ્યા છે. તેના મરસીયા માત્ર મુસલમાનોજ નહિ પણ ઇંગ્રેજો સુધાં કહે છે અને તેઓની પાછળ માતમ અને સુહરરેમનાં દસ દિવસ વિલાપ કરે છે. લખાણ થઇ જવાના સખમે, બધા અંગ્રેજ વિદ્વાન લેખકોના પુસ્તકોમાંથી ઉતારો નહીં કરતાં માત્ર જેમ્સ કોંકરન સાહેબે ચીનના ઇતિહાસમાં જે કાંઇ લખ્યું છે તેની તરફજ અમારા હિંદુભાઈઓનું ધ્યાન દોરવું મુનાસબ સમજીએ છીએ. જેમ્સ સાહેબ લખે છે કે-પૃથ્વી ઉપર શુરવીરતામાં રસ્તમનું નામ જગપ્રસિદ્ધ છે તો પણ કેટલાક પુરૂષો એવા થઇ ગયા છે કે તેઓની બહાદુરી આગળ રસ્તમનું નામ લેવું પણ ચામક નથી. શુરવીરતામાં પેહેલો નંબર હઝરત હુસેનનો છે કેમકે કરબલાના મેદાનમાં

અમર લાલ જેવી તપતી રેતી ઉપર ત્રણ દિવસની જુખ તરફ હોવા છતાં તેઓએ એવાં એવાં કામ કર્યાં છે કે તેઓની સરખામણીમાં ફક્તમનું નામ તેજ માણસ લઈ શકે કે જે ઇતિહાસથી તદ્દન અબળપ્રયો હોય. કોની કલમમાં એવી કૌવત છે કે તેઓનો અથથી ઇતિ સુધી જેવો નોંધએ તેવો એકવાલ લખી શકે ? કોની જીભમાં એવું જોર છે કે ત્રીસહજાર ખુખાર શત્રુઓના દળની આગળ હજારતા ઇમામ હુસયુન અને તેઓની સાથેના બેહોતેર માણસોએ ખતાવેલી શુરવીરતાનું યથાસ્થિત વર્ણન કરી શકે ? અને તેઓમાંના દાંકની શહાદત, હિમ્મત ખીરજ, અને બહાદુરીનું બચાવર ખ્યાલ આપી શકે ? એવા કયા માણસોની કલ્પના શકિત તીવ્ર હશે કે જેઓ, શું શું આશ્રતા હજાર ઉપર શુઝરી તેના કડ માન પડી શકે ? ન્યારથી કે સન્નદના છોકરા ઉત્તર પીદના સેનાધિપતિએ હજારતર ૧૦૦૦૦૦ ન્યાર વડે ઘેરા લીધા ત્યારથી તે છેલ્લે હજારતનું શિશ શરીરથી છુટ થયું ત્યાં ૧૦૦૦૦ પોતાના આ કઠણ કાદર જેવા શત્રુઓનો સુકાખલો કર્યો. પણ સત્યતાના મેદાનમાંથી કોઈકી નહીં, ત્યાર તરફ ત્યાર શત્રુખવીને યદીદની ૧૦૦૦૦૦ દસ હજાર ફોજ લઈ ૧૦૦૦૦૦ જેમાંથી વંદાળીઓની પેટે તારોના વરસાદ વરસતો હતો. અને પાંચમે શત્રુ અરખસ્તા ૧૦૦૦૦૦ હતો કે તેના જેવો ત્રીજો બીજો કોઈ રથએ બાજેજ હોય છે. તે તરફનો બીજો કાશીની ઉત્તર નહિ આપતાં લોકો એવું કહી શકે છે કે અરખસ્તાના તરફ જે અરખસ્તાનો તરફ છે. અને છઠો શત્રુ એ રેતીનું મેદાન હતું જે તપતા સૂર્યના તાપથી ૧૦૦૦૦૦ પડે પડે પડે તે તેને દરીયાએ કહ્યો Angryoccean કહેવો નોંધએ એ ૧૦૦૦૦૦ પરપોટા તે બની શાતેમાના પગમાં તથા પડેલાં ફોજાં મણાવા નોંધએ, અને સર્વેથી વધારે કુર અને અધિરા શત્રુ તે જુખ તરફ તરફ હતાં કે જેમની આગળ મજબુતમાં મજબુત માણસ અને ખરા શુરવીર પુરોષો જે શેઠ ખાધ નાખ છે. જુખ અને તરશથી તે સાહેબોના ખબો ફાટી જતી હતી છતાં તેઓએ આવા રણસંગ્રામમાં હજારો બે દીનોનો સુકાખલો કર્યો હતો. ખરી શુરવીરતા તે એવું નામ. ફક્તમનની બહાદુરીનીતો એની આગળ વિસાદજ નથી. ” (વાંચકોને યાદ હશે કે તેઓ આ શુરવીરોના સંબંધમાં ચોરોના બચથી વાવમાં બરાઈ બેસવાનું લખ્યું છે. આશ્રીત છે તે વેખકની બુદ્ધિના પ્રકાશને) વાવ વિષેનું વર્ણન વિગેરે લખતાં લેખક પોતાની સભ્યતા અને લયાદ ખતાવવા માટે આવા ઇમામ માટે કેવા શબ્દો વાપર્યા છે જેમકે (મત્યાકલ્પ) “ જનુની હુસયુન ” “ તે મરયો ” આવા અસભ્ય શબ્દોથી મુસલમાનોના દિલ ધણજ દુખાયા. કેમ ન દુખાય ? ન્યારે સુખાદ પ્રેસીડેન્સી બોહુમેન એજ્યુકેશનલ કોનફરન્સની યોધી બેઠક અમદાવાદમાં થઈ અને કોનફરન્સના છેલ્લે દિવસે (કોઇનો તીરસ્કાર કરવાના વિચારે નહિ પણ ફક્ત દલીલની ખાતર જનાબ નવાબ ઝાહા નસરુદ્દીખાન સાહેબ માત્ર એટલુંજ બોલ્યા કે “ કોન્ફરન્સમાં કોઈ આખરદાર નવાબો કે કાકરો નથી ” તે ઉપરતો કેટલાક હિંદુઓ એકદમ તુટી પડ્યા અને પક્ષપક્ષીના પડળથી અંબાજ જતા અને ઠોકરો ખાધને પણ ફેરવે જેવા દેખાતા કોઈ લાલાખાદએ તો “ખળખળનું લાખલ” થાય એવાજ શબ્દો દાંડી લીધા, તો પછી આ અમારા જનમાલના સરદાર, અમારા જીવનના આધાર, કે જેઓના સુખદર નામનાજ પ્રતાપે અમે ઇસ્લામી હસ્તી બોગવીએ છીએ તેઓના સંબંધમાં

“કનુની” “મરાયો” એવા તોછડા શબ્દો લખાએલાં જોઇ અમને કેટલું દુઃખ થએલું હોતું જોઇએ તેનો હિંદુભાઇએ તર્ક કરી લે તો બહુ સાર. આ એવું દુઃખ છે કે ખરા દિલથી માફી માગવા સિવાય અને પુરેપુરો પશ્ચાત્તાપ કર્યા વિના તેની અસર નાબુદ થાયજ નહિ. જેર, લેખકની અજ્ઞાનતાનો વળી એક પુરાવો આગળ રજુ થએલો છે તે પણ વાંચી જુઓ. લેવણ સાહેબ ફરમાવે છે કે, “હુસેન મરાયા પછી કરમલેથી તેની લાસ મક્કામાં લાવ્યા અને ત્યાં દફનાવી. “મક્કામાં તેની કબર ચણાવી છે કે જ્યાં મુસલમાન ધર્મે પાલનારાઓ હજ કરવા જાય છે. “આ કબર ખીરી હોવાથી તેનું દરજ્જન પ્રત્યેક મુસલમાનને પાવન કરે છે એવું મત હોવાથી મરાયો અને જેર અને તેટલે વ્યયે ત્યાં જાય છે. અને પવિત્ર થાય છે પરંતુ એટલું જરૂર નથી. કારણ કે મક્કા ધણું દુર છે, એ રીતે વિગેરે સમગ્ર સાવન હોવા છતાં “ખીરીની” વાત માણસથી ત્યાંની યાત્રા થઇ શકે અથવા નથી આ સ્થિતિ હોવાથી અને “સૈયદ” જેટલું દેહ ગરપણું કર્યાનું નક્કી તેઓના મનમાં પસંદ નથી તેઓએ તેનું “મરણ” કરવું જોઇએ એવી દૃઢ આસ્તા મુસલમાનોમાં જાણ મળે છે.”

હુસેન ઇમામ હુસેનની લાસ મક્કામાં લાવવામાં આવીજ નથી જલકે તે તો કરમલામાંજ દફન થએલી છે અને ત્યાંજ આલીશાન મોઝો બંધાવવામાં આવેલો છે, મક્કામાં તો અમારા પપ્પામ્પર પળાયા. થએલા નથો તેઓ પણ મદીનામાં દફન છે, અને જે લોકો મક્કે હજ કરવા જાય તે આની સાથે કાંઇ સમ્બંધ ધરાવતા નથી તે તો ક્યાંજ જુદો છે મક્કામાં પ્રાચિન કાળવા એક કમ્બળા નામનું પવિત્ર સ્થળ છે. જેર ઇમામહીમે ચણ્યું હતું ત્યાં કેટલીક કિયાએ થાય છે અને તેમને હજની સાથે સંબંધ છે. આ હુસેન ઇમામહીમે આ ની મવલાદમાં કહો કે વંશમાં અમારા પાક પપ્પામ્પર પળેજ અને અમારા હુસેન પણ પેદા થએલા છે. આ ઉપરથી જાણારા કે હજ કરવું હજ સમર્થી ને લખાણ છે તે તદ્દન ખોટું અને ગાનરહિત છે અલબત્ત હુસેન ઇમામ હુસેનની કબરની ઝીયારત (દર્શન) કરનારાઓને મોહતું પુન્ય થાય છે અને તેટલા માટે કેટલાક પૈસાદાર ઇમાનદારો એક કરમલા સુધી જઇને પણ દર્શન કરી આવે છે. અને જે લોકો જાણે કે શકે તેવાઓ માટેજ તે ઇમામના સ્મરણચિન્હ તરીકે તાલ્યાનો રીવાજ પ્રચલિત થયો છે. એમાં કાંઇ શકે જેવું નથી, પણ તાલ્યાનો ઉત્પત્તિ કેવી રીતે થઇ તેનો વિષય ચર્ચાવવામાં આવી સદતર જુદી મન ધડત બાબતોને શા માટે વચમાં નાંખી અને અપમાન યુક્ત વેણે એક વિનય ભરેલા વિદ્વાનના મોહમાંથી કેવી રીતે નીકળ્યા તે સમજાતું નથી. હું આગળ લખી ચુક્યાં છે કે તાલ્યાનો પહેલ તે હજરતના સ્મરણ ચિન્હાર્થેજ તૈમુરે શરૂ કરેલી લાગે છે પણ તે માત્ર દર્શન છે અને શરેમાં તેની બાબત કંઇ પણ ઇશારો નથી. હવે તાલ્યા સાથે જે પુરાક પુતળી કાઢવામાં આવે છે તે વિશે લેખકે ત્રિચાર્યા વિના કેવું હસવા સરખું લખ્યું છે તેની તપાસ લખએ, લખાણ એવું છે કે—

“તાલ્યા ઉપર પુતળી બનાવી ચોટે છે તે પુતળી હુસેન સૈયદની જોગમથવા ને ખાતર
“નિખાણું થઇ હતી અને જોને માટે તેણે જાંદગી અર્પણ કરી, તેની આશુતી છે કબર

જાહેર પુતળી બનાવી ચુકવાથી જે સંસાર સુખ તે બાઇનાં સંબંધથી સૈયદ હુસેનને
 "ભોગવવાની તૃષ્ણા હતી તે સુખ જાણે તેણે પ્રાપ્ત કર્યું હોય એમ મુસલમાનો માનતા હોય
 "એમ કહ્યાય છે."

બાઇઓ ! હઝરત હુસેનની શહાદતનું કારણ હું સંક્ષિપ્તમાં લખી ચુક્યો, હવે જે
 પુતળી કાઢવામાં આવે છે તે વિષે મુખતેસર હકીકત આપું છું. અમારા પાક પયગમબર એક
 સત્રીએ પુરાક નામના ઘોડા અને પરીના દેખાવને મળતા જનાવર ઉપર અસ્વાર થઇ ચેઝર્રાજામાં
 એટલે અરશ (આમશ) ની મુરત્રીએ અધાર્યા હતા. તેને અંગ્રેજે Nostrum કે Paradox
 કહે છે તે પ્રસંગની અસ્વારીના સ્મરણ થાય તો પીક પુરાક બતાવવામાં આવે છે.
 અને નહિ કે અમારા કાબેલ દેસ્ત લે. જે તેમને હઝરત ઇમામ હુસેન
 મોહમાં પકી તેજના બીજા ચાલતારની સામે જંગ કરવા તૈયાર થયા
 તરીકે. એમ લખાયા છે. જરણ અમારા ધારવા મુજબતો લેખક આ
 અસાનતા અગર ઝોઢી સમજ છે કારણ કે હઝરત ઇમામ હુસેન જે કંઈ
 સખ્યો પ્રથમ આવાજ ગયેલાં છે તેમાં ઝોરત સંબંધી કંઈ પણ તકરાર છે નહિ. એવી
 મોહની વાતો તો અટકના રહેજતા નાગરિકો અગર નૃપશિઓનેજ શોભે કે જે બીજામાં
 હરતાં ફરતાં, માનવિતાની મરજી વિનંત, કોઇ પણ કુમારિકાની સામે આવી તેને ઉચકી
 જવામાં મોહદુઃ પરાક્રમ સમજે છે અને બીજો વિવાહિત અગર નહિ. બીજો બેળવ
 આવે તો કામવેદ. "એ તો જે શરમ બની તેઓની સાથે જંગ મચાવવામાં અગર હેતરીને
 છટકી જવામાં નથી. અમારા દીનદાર ઇમામ તો એવી મોહનથી કરોડો કોઈ
 ફરજ હતા, વળી હઝરત ઇમામ હુસેનના નામને લેખક આગળ સાલના. "હાહ હુસેન"
 બતાવે છે અને માનવિતા દિવસોમાં લોકો આતમ કરતી વખતે જે "હાહ હુસેન" "હાહ હુસેન"
 બોલે છે તેને પોતે "હાહ હુસેન" શુદ્ધ છે એમ જાહેર કરે છે, કેટલી નાદની ? મુસલમાનોમાં
 હઝરત ઇમામ હુસેનની શહાદત એક એવો બનાવ છે કે તે દરેક વરસે મોહરરમ માસમાં
 નવો અને તાજો નવો પ્રમાણેની આંખો સામે ફરે છે તેથી મુસલમાનો કાંઈક ઉશ્કેરાયેલા
 રહે છે અને તેની સામે માટેજ આ સર્વ સાધનો તૈયાર કરે છે અને તાજા તો સ્મરણ
 ચિન્હ અર્થેજ છે એટલું લખાણના માત્ર અર્થ અને વાળખી છે. તે સિવાયની સધળી હકીકતનાં
 સતીઆમાં અમારે અપરણું બધું લખવાનું કારણ એજ છે કે તે આટલિલમાં સદર બાબતો
 જે સદંતર ખોટી ખુબિયત કરી છે તે, હવે પછીનાઓ અને અસાનોની નજર આગળ આવતાં
 તેઓને ખોટું રસ્તે ચલાવે નહીં.

બુદ્ધિમંદો જે વધારો છાપી ફિલગિરી જેવું જાહેર કર્યું છે તે, તેઓએ જે અપમાન
 કર્યું છે, અને સમગ્ર મુસલમાન વર્ગ ઉપર જે સખત અને નહિ રૂઝાય એવો ધા કર્યો છે, તેના
 પ્રમાણમાં કાંઈ હીસાખામોજ નથી. માટે તેઓએ અને આટલિલના લેખકે ઇતિહાસી વાંચી મારી
 લખેલી હકીકત મેળવી જોઇ પોતાની ભુલ કળુલ કરી હવે પછી આવું ઉતાવળીયાપણું ન થવા પામે
 તે બાબત તોચા કરી સર્વ મુસલમાનોની જાહેર પત્ર મારફતે ક્ષમા માગવી જોઇએ અને ત્યારેજ

અંકમાં " સુસલમાનો મરી ગયા " એ લખાણ છે તેને કેમ ખોટા માનવો ? ખેર, હું મારા એક મિત્રની પાસે છેવટે ગયો અને તેમને જ્યારે આ વાદવિવાદથી વાકેફ કર્યો ત્યારે તેમણે ધર્મનું કામ જાણી ગયા બરેલી લાગણીની સાથે મુંઝાપ તરફની કેટલીક ગોઠવણ અને ઉતાવળની સવડ પથુ કરી આપી. ત્યાં ગયા પછી કેટલાક દીવસે મને એક કર્તમ ઇસપેક્ટર આનસાહેબ ગળ્યા જેમની સાથે ઓળખાણ પથુ નહોતી છતાં તેઓ સાહેબ આ કામસંબંધી થઈને તવાઓ અને એવી લેવાકતથી પેશ આવ્યાકે હું તે બદલ જેટલી તારીફ કરું તેટલી ઓછીજ છે તેમણે મને પોતાનેજ ત્યાં રહેવા વીગેરે જાણત ધણો આશ્રય કર્યો પરંતુ મેં અહેસાન માનવાની સાથે તે જાણત મારી માગી લીધી. આ ઉપરથી સાબિત થાય છે કે "તવંગરી બદિલઅસ્ત, નમમાલ" અને "નિદદશાને પુરમેશ મર અરઝમી" એ સાદી સાહેબના

લાકો નામ રંગ

નાડરા છે.

કામને માટે તા. ૧૫-૪-

૧૦. ૧૬ ઇસ્લામી આરિસ્ટર સાહેબના નં.

૧૨૩૦૨ નામની કોમના કેટલાક શ્રીમંત ર

અને એમ પથુ અરજ કરી કે "મારે આજે

વખતે એક મિત્રની ઓફીસમાં ઉતર્યો

પથુ અંધ તો આપ કોષ શિષ્ય ઉપર મારા ઉતાર.

પથુ અફસોસ હામર અફસોસ ! તે જેને મને જવાબમાં

ખાણવાળાનું નથી. તે ઉપરથી ફરીથી વિનંતિ કરવામાં

જરૂર છે તે વીગેરેના કાંઈ પથુ બોલે તેના ઉપર મહત્તર નથી. એટલા ખુલાસા

છતાં પથુ થયેમનીજ માફક વાળવામાં આવ્યો જે ઉપરથી મારા મનમાં એમજ આવ્યું

કે ધારે તે ની લાગવગથી સો યસો માણસનો પથુ બદોબસ્ત કરી શકે એવા માણસો

તરફથી હાલ જ્યારે એવો જવાબ મળે છે તો પછી દીનદારીના કામ એમની નદદ

માંગવામાં નથી. એમની પરીક્ષાતો પુરેપુરી થઈ. "મજહબ મઅલુમ વહિમાયતે મજહબ

મઅલુમ" એવો તો એકે સવાલજ નહોતો અને જો ભુલે ચુકે હોતો બગીચા અને

ખુતસાહી ના નવાજ કયાંથી હોય કે આવા નેક કામમાં વાપરવાની વધણ થાય. કોષ એક

માતમર માલ કદાપી એવું કામ કરે છે તો કલકે સધળી કામને માથેજ આવે છે. સાદી

સાહેબનું "અયુઝ છેકે" "યુઅઝ કવમે" યકે બેલનિશી કદે, ન કેહરા મનઝકત માનદ ન

કેહરા" ના ઉપરાંત કોષ બીજા દરેક ગૃહસ્થના વિચારતો એટલી હદ સુધીના જણાયાકે

ફલાણી પાણી હાંદુબાધઓતો તેમના ખાસ મુરબ્બી, અને માર્ગ બતાવનારજ છે તેઓ ગઈ

તેવી એ ની યુનરૂબોને લુડી લુડી ગાળો બાંહે તોપથુ તેમની વીરધમાં એક અક્ષર પથુ

બોલાવજ કેમ ? વળી એક કાબિલ કુલીને એટલે સુધી કમર કરીકે પોતે તો બામ તાજ લેવો

પથુ અને ત્યાં સુધી બીજા મોઅમિન બાધઓતે પથુ મૌન્ય ધારણ કરવાજ આશ્રય કરવો. ધન્ય

છે પુર્વજો તરફની એમની પ્રીતિને ! વળી કોષ સુસલમાનોની બે કામમાં ખખનારાઓ તો

મોજબઓતે ફક્ત બતાવવાનાજ કારણથી લાંબા લાંબા હાથ હલાવી અને ડોકી કુણવીને

બોલવા લાગ્યા કે જો કોષ માથે લેનાર ધણી મળી આવે તો તેઓ પથુ તેની સાથે

ખાવા તૈયાર છે. પથુ આ બધું બોલવું કુળ ઉપર લોપથુ જેવુંજ હતું. એક

કામનાજ થઈને ધર્મનાંજ કામમાં એવી બે પરવાજ બતાવવામાં આવે તે કેવું બોલું !

અને સુખાધમાંથી ઉડેમાં પ્રગટ થતા પચમહાદર પેશરના તા. ૩-૭-૦૫ ને શામવારજ

જો પોતની

તીજીજ વખતે

આજા છે કે

મેં સુરમા

છે ? માત્ર

જો જારે ગઈ બેફક

નથી અને એક ના

પર લખી આજે

કોષ એવા ઓળ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

જાત ઉતરવાની જગ્યાનીજ

મહદ અને મુસીબતની મુખતસર નોંધ.

પ્રિય વાંચક! આ રહીઆની પ્રસ્તાવના એ કે લખાણની શરૂઆતમાં જ છે તેથી અહિં કંઈ પણ લખવાની જરૂર નહોતી પરંતુ આ રહીઓ છપાવવામાં જે જે ઇસ્લામી હકમદરોએ મહદ કરી અને કોશીય કરી છે તેઓના અહેસાન માનવા, અને જેઓ બકરે દેખાવમાં ઇસ્લામી લીડરો અને ઇસલામના હમદરદો તેમજ ઇસ્લામના ખરા ઇમામ હકરને હુમેન અત્રયુ હિસ્સામાંની ઓગાદમાં હેવો ના દાવો કરી તેઓના મુઆરફ નામના પ્રતાપે અમીર બની બેઠા છે અને શરુ વેશ ધારણ કર્યા છતાં બીતરમાં બકરીથી પણ વધારે બીકણ પુરવાર થએલા છે તેઓએ આ સેવક લેખ લખનારને કેવી મોટી મોટી મદદો કરી છે તે બતાવવા, વાંચક વર્ય ની નજરમાં કેટલીક હકીકતો આપવા માટે આ સમગ્ર હું આ મંત્રમાં બને ની મિના નીચે લખું છું.

ખદનામ કરના.

આલેમે, કાં

હું

સોમવારના

દિને તે

એકાદસી હિંદ

તે કાંપને લાભ લઈ

તે મહદુરના અંદે

ઇસ્લામને ખુદા હાકો

અમુ સિયદ રાજનઅર્સા ન હુમ તથા અદાર મજલિસના અધિપતિ રા

અલી, તથા અલદલાલના અધિકારી પ્રોપાયટર મી. નિઝામુદ્દિન અમ

તથા એડિટર મોઅમિન લાહુલાઈ ઉદ્દે વલીમોહમ્મદ હજનલાઈ તથા

ગુલામ મોહમુદીન હાઈમ તથા દરીઆદિલ અને રૈયાઝ શેઠ અમદાવાદ

ઇસ્માઈલ હુદાઈ ડાસનની કંપનીવાલા જેવા દિનમતવાન સખી સ

તો શું પોતાને કુલિન કહેવરાવનારા બીજા ઇસ્લામીઓ આવી ધાર્મિક

ફરજમાંથી મુક્ત થઈ શકે છે? નહીંજ, કદીજ નહીં. છેવટે ઉપર સુચવેલા

કરીને, અને બીજાઓ પણ આ કામમાં તન, મન, અગર ધનથી જેડાય

શેતે, ખરા દિલથી અહેસાન માનતાં હવે દોઆગોની એવી આયદ પૂરક

પછીના એવા કોઈ પણ કોમી અગર મજદબી કામમાં સરવે મુસલમાન

અને ધનથી કોશીય કરશે. અને એવી તેઓને ઇતિલાઅ આપવાને માટેજ

જરૂર જેવું જણાયું છે.

છેવટે સર્વ મુસલમાનોને તથા ખાસ કરીને જે જે અદરથીની પાસે નેક

દેખ તેઓ સાહેબોને વિનવિ કરવામાં આવે છે કે આ રહીઆની ૫૦૦૦

૩. ૧૦૦) અંકે રૂબીઆ એકસો થયા છે પરંતુ મજદુર નકલો

વધારે નકલોની બહુજી જરૂર છે માટે બીજાવાર છપાવવા

કોશીય કરશે કે જેથી મિત્રોની મુસદ અર આવે અને દોસ્તોના દિલ

લાં મીર ફજલેહુસેન કુતબી. બુખારી સહી મદસ્તે ખુદ.

... તનુ માનિક વાંચ્યું છે ?

વાંચ્યા. કારણ કે તેમાં ઇસ્લામીયતને લગત

વિષય છે. તે બહુ ઇતિહાસીક, સંસારિક, સામાજિક, નૈતિક, વ્યવહારીક
વિષયો દરેક માસમાં પ્રગટ થાય છે. તમામ રોજીદા તેમજ અન્ય.

કે માનિક પ્રવૃત્તિઓને અવાજ બહુ સારો અભિપ્રાય આપ્યા.
જેના લેવામાં આવે છે અને દરેક આંકડાને હજારો ગોઠામત સહુ

આ માસિક પુસ્તકોમાં આપવામાં આવે છે. લવાજમ રૂ. ૧૫૦ માસિક.

નિઝામુદ્દીન એ. કુરેશી.

લાયબ્રેરી ખીલાસીનગર-મુમબઈ

.. આપ..
વાધી તે, દેશાંતરવિતક

સાના પ્રવાહને અટકાવવાના ..

હાર નથી, કેટલીક વખતે બહારના કાપકા બરેલ

ને જે લાંબાં રસ્તાં સમજવાળાઓ પરદેશી માલ ઉપર મોહ પાના
રવો જોઈએ તે લાંબા વખત સુધી નજર આગળ ટકાવી રાખવા જેવા પદાર્થો-
પણ વખત જતી વસ્તુઓની અંદર પણ ખરીદી વખતે સકાંચ અમર

આશર રાખવો અને લાકડીના પોચાપણાને એક પ્રકારનો મોટો ફાલ

ઉપરથી કોમત આંકવી તે, આવા ઉમદા અને ઉત્તેજનને પાત્ર ઉદ્યોગનો

.. વૃદ્ધિ કેહેલાય; છતાં છટકા વખતે અને પ્રસંગ આવે થોડા ફેરફાર સાથેના સુધ
પણ અચીત સ્થિતિ રહેશે એની ખાતરી રાખવી. છેવટે ઉમેદ નાખીએ છીએ કે વિધેય મોહ
મેળવવા માટે અમર ની ખરીદી સાથે ઉપર બતાવેલા સરનામે પત્ર વહેવાર અભિયાન
દેશી સંસ્કૃતિ આ કંપનીને આભારી કરશે.

